АРМІЯ НАРОДНА

21 липня, 2016

#28 {5457}

ВІЙСЬКОВИЙ ОДНОСТРІЙ: ПЕРЕЗАВАНТАЖЕННЯ

Обнова для нашого війська буде з виразною національною автентичністю, стильною, зручною і по-європейськи демократичною. У новій формі відмовилися від п'ятикутної зірки. буде чотирипроменева зоря, так званий Сяючий Хрест

стор. 5

Затверджено нові норми забезпечення речовим майном військовослужбовців Збройних Сил України

«РЕЧОВИКИ» ОТРИМАЛИ НАКАЗ:
ЗНОШЕНЕ ОБМУНДИРУВАННЯ НА ПЕРЕДОВІЙ ЗАМІНЮВАТИ НОВИМ ЗА ПОТРЕБИ

стор. 4

ПРИФРОНТОВА КРАСНОГОРІВКА

Невеличке місто поблизу Донецька і далі потерпає від обстрілів проросійських бойовиків

стор. 6

ЩОБ НА ПОЛЯХ ДОНБАСУ ЗНОВУ КОЛОСИЛАСЯ ПШЕНИЦЯ

Лише за останній місяць у зоні відповідальності ОТУ «Маріуполь» військовими саперами знищено понад тисячу вибухонебезпечних предметів

стор. 7

МІЛІТАРИЗОВАНИЙ КРИМ

Кремль активно «нарощує м'язи» на анексованому півострові

стор. 8

ЯК СЕРЖАНТИ СТАЮТЬ ЛЕЙТЕНАНТАМИ

У Збройних Силах України є низка навчальних закладів, які здійснюють перепідготовку молодших командирів на офіцерів за прискореною програмою

стор. 11

ФАРНБОРО-2016: 6 ХВИЛИН НЕЗАБУТНЬОГО АВІАДРАЙВУ ВІД F-35 ТА АН-178

Упродовж роботи міжнародної авіакосмічної виставки підписано контрактів на загальну суму 123,9 млрд дол., продано 856 літаків та вертольотів

стор. 17

КОЖЕН УЧАСНИК АТО МАЄ ПРАВО НА БЕЗКОШТОВНУ ПСИХОЛОГІЧНУ РЕАБІЛІТАЦІЮ

Про те, як скористатися таким правом, інформує Державна служба України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції

стор. 18

«РУДЕНЬКА» — СВОЯ І СЕРЕД БАЙКЕРІВ, І СЕРЕД БІЙЦІВ

Тетяна Грубенюк — одна з героїнь фільму «Ефект доміно» про війну та волонтерський рух в Україні. Молода дівчина-волонтер допомагає бійцям, родинам загиблих та дитячим будинкам

стор. 19

ЯК КИЯНИН ІГОР СІКОРСЬКИЙ СТАВ ГОЛОВНИМ АВІАКОНСТРУКТОРОМ XX СТОЛІТТЯ

стор. 21

«ЗОЛОТИЙ ФЛОТ» АРМІЙСЬКИХ ЯХТСМЕНІВ

За одну путівку до Ріо крім українців боролися ще 78 екіпажів з Італії, Португалії, Бельгії, Польщі та Угорщини. В результаті на Олімпіаду їдуть наші хлопці

стор. 22

ОЛЕКСАНДР ТУРЧИНОВ:
«РНБО МОЖЕ РОЗГЛЯНУТИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ВОЄННОГО СТАНУ»

У разі продовження небезпечного загострення ситуації на Сході України, для захисту цілісності нашої країни та безпеки громадян РНБО може внести до порядку денного питання щодо запровадження воєнного стану. Про це сказав Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов, йдеться на сайті РНБО.

За його словами, активні агресивні дії російських окупаційних військ призводять до системного погіршення ситуації на Сході нашої країни. «Безперервні обстріли із застосуванням російськими агресорами забороненої Мінськими угодами потужної зброї, сучасних засобів наведення та корекції вогню призводять до значних втрат серед наших військових. За добу (18 липня — Ред.) ми втратили 7 українських військових, 14 — поранено», — сказав він, підкресливши, що наші військові «чітко дотримуються Мінських угод та використовують зброю лише у відповідь на криваві провокації російських окупантів».

Секретар РНБО повідомив, що через дипломатичні канали Україна поінформувала своїх західних партнерів щодо цинічного та зухвалого порушення агресором Мінських домовленостей. «У разі продовження цих небезпечних тенденцій, Україна вживатиме всіх необхідних заходів для захисту цілісності нашої країни та безпеки громадян, аж до внесення до порядку денного РНБО питання щодо запровадження воєнного стану», —зазначив Олександр Турчинов.

Військові готові до будь-якого розвитку подій

РОСІЯ ТА ПІДТРИМУВАНІ НЕЮ БОЙОВИКИ НЕ ВИКОНУЮТЬ БЕЗПЕКОВІ ПОЛОЖЕННЯ МІНСЬКИХ УГОД

«Зараз моя країна переживає одні з найскладніших часів у своїй історії, але ми віримо, що разом зможемо зупинити агресора та звільнити українські території, провести реформи та імплементувати Угоду про асоціацію». На цьому наголосив Президент України Петро Порошенко під час зустрічі з делегацією Альянсу лібералів та демократів за Європу (ALDE) на чолі з Гансом Ван Бааленом та Пєтрасом Ауштрявічусом.

Петро Порошенко підкреслив, що Росія та підтримувані нею бойовики не виконують безпекові положення Мінських угод, що не дає можливості перейти до політичного процесу. Президент також наголосив на необхідності координації дій для деокупації Криму та припинення порушення прав українців на півострові, повідомляє прес-служба глави держави.

Петро Порошенко високо оцінив незмінну підтримку ALDE територіальної цілісності, суверенітету і незалежності України та жорстку позицію щодо засудження російської агресії проти України та незаконної анексії Росією Криму.

У ході зустрічі було особливо наголошено на необхідності активізації спільних зусиль щодо протидії російській пропаганді як в Україні, так і в Європейському Союзі.

Депутати Європейського парламенту запевнили у готовності максимально пришвидшити роботу щодо схвалення рішення про запровадження ЄС безвізового режиму для громадян України восени цього року. «Україна виконала свою частину зобов'язань. Тепер черга ЄС дотриматись власних зобов'язань», — наголосив Пєтрас Ауштрявічус.

Глава держави закликав депутатів Європарламенту сприяти якнайшвидшому завершенню ратифікації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС у контексті результатів консультативного референдуму в Нідерландах.

ВИННІ У ТРАГЕДІЇ РЕЙСУ «МН17» МАЮТЬ БУТИ ПОКАРАНІ

«Україна пам'ятає кожного загиблого з «МН17». Тероризм неприпустимий у будь-якій формі, а винні у цій трагедії мають бути покарані!» — йдеться у заяві глави держави у другі роковини трагедії, що сталася в небі над окупованою росіянами частиною Донбасу.

Петро Порошенко наголосив, що для розслідування злочину, який забрав життя 298 людей, та покарання винних Україна, спільно з Австралією, Бельгією, Малайзією та Нідерландами, активно працює над створенням міжнародного механізму для притягнення до відповідальності усіх осіб, винних у збитті літака, йдеться на сайті Президента.

«Цивільний літак, малайзійський «Боїнг-777», був збитий російськими терористами із завезеної з Росії зброї російського виробництва. Сьогодні багато вже зроблено для того, щоб злочинці понесли заслужене покарання. Рада безпеки Нідерландів провела всеохоплююче технічне розслідування причин катастрофи. Під егідою Офісу прокурора Нідерландів наразі завершується кримінальне розслідування злочину», — констатував Президент.

Глава держави підкреслив: лише РФ перешкоджає розслідуванню трагедії. «Росія, зловживаючи правом вето, заблокувала рішення Ради Безпеки ООН про утворення Міжнародного трибуналу для розслідування збиття «МН17», що є непрямим і логічним доказом її причетності до злочину. Незважаючи на це, ми спільно з партнерами робимо все необхідне для забезпечення притягнення до відповідальності всіх винних у цій трагедії», — наголосив він.

«РОСІЯ ЗАБЛОКУВАЛА РІШЕННЯ ООН ПРО УТВОРЕННЯ МІЖНАРОДНОГО ТРИБУНАЛУ ДЛЯ РОЗСЛІДУВАННЯ ЗБИТТЯ «МН17», ЩО Є НЕПРЯМИМ І ЛОГІЧНИМ ДОКАЗОМ ЇЇ ПРИЧЕТНОСТІ ДО ЗЛОЧИНУ»

Президент також зазначив, що вся Україна, кожен мешканець нашої держави щиро співчували і зараз співчувають усім тим сотням людей, у чиї домівки 17 липня 2014 року прийшла страшна звістка.

ДОЧАСНИХ ПАРЛАМЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ НЕ БУДЕ

Голова Верховної Ради України Андрій Парубій не бачить підстав для проведення позачергових парламентських виборів.

«Напругу в парламенті, яка була протягом останнього часу, вдалося зняти. Сподіваюся, що ми зможемо в найближчі тижні та напередодні вересня знайти таку робочу платформу, в якій ми б увійшли у вересні в повноцінну системну роботу», — заявив Андрій Парубій під час підсумкової прес-конференції, повідомляє прес-служба Апарату Верховної Ради України.

«Я не бачу будь-яких підстав для проведення дочасних виборів і вважаю, що дестабілізація в нашій країні щодо проведення дочасних виборів є не українським сценарієм, а зовнішнім. І ми його бачили на прикладі деяких наших сусідів, коли країна просто зупинялася на шляху реформ», — наголосив Андрій Парубій.

Голова Верховної Ради впевнений, що народні депутати, у разі необхідності, швидко зберуться на позачергову сесію.

«Певен, якщо буде активізація бойових дій на Сході, і якщо будуть необхідні рішення Верховної Ради для стабілізації ситуації у країні, ми дуже швидко зберемо не тільки 150 голосів, а й 226 для роботи у залі», — сказав він.

У 2016 РОЦІ КОНТРАКТ З ВІЙСЬКОМ ПІДПИСАЛИ ВЖЕ ПОНАД 40 ТИСЯЧ ОСІБ

За оцінкою регіональних центрів зайнятості, на сьогодні військова служба за контрактом є однією з найбільш конкурентоспроможних професій на ринку праці України.

З початку року контракт з військом підписали вже понад 40 тисяч військовослужбовців, із яких близько 4,5 тисячі — офіцери. Про це повідомила речник МО України полковник Оксана Гаврилюк під час брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі.

Таким чином, щомісяця лави українського війська поповнюють близько 6 тисяч контрактників, що в рази перевершує показники минулого року.

Серед головних стимулів вступу на військову службу за контрактом — суттєве підвищення грошового забезпечення військових з початку цього року, можливість отримати безкоштовну вищу освіту, виплата одноразової грошової допомоги мобілізованим військовослужбовцям при укладенні контракту тощо.

ПРЕЗИДЕНТ ПРИЗНАЧИВ СТИПЕНДІЇ ДІТЯМ ЗАГИБЛИХ НА ДОНБАСІ ЖУРНАЛІСТІВ СЕРГІЯ НІКОЛАЄВА ТА ДМИТРА ЛАБУТКІНА

Президент підписав Указ №299/2016, яким призначаються стипендії дітям журналістів Сергія Ніколаєва та Дмитра Лабуткіна, які загинули в результаті бойових дій на Донбасі під час виконання службових обов'язків.

Стипендії призначенні Валерії Кравчук (1995 року народження) та Кірі Лабуткіній (2010 року народження).

43-річний військовий кореспондент редакції газети «Сегодня» Сергій Ніколаєв загинув 28 лютого 2015 року внаслідок поранень, яких він зазнав у селі Піски Донецької області. 5 червня 2015 року з нагоди Дня журналіста його було нагороджено орденом «За заслуги» ІІІ ступеня посмертно.

28-річний заступник редактора телерадіокомпанії Міністерства оборони України «Бриз» капітан-лейтенант Дмитро Лабуткін після окупації Криму російськими військами переїхав до Одеси. В зоні АТО виконував редакційне завдання. Він зник 16 лютого у районі Дебальцевого разом із розвідгрупою Збройних Сил України, а через декілька днів бойовики надіслали рідним журналіста відео із записом з місця бою, на якому зафіксовано тіло поряд з розбитою технікою та продемонстровано знайдені документи.

27 червня 2015 року Дмитра Лабуткіна посмертно нагороджено орденом Богдана Хмельницького ІІІ ступеня.

Завантаження особового складу у військово-транспортний літак Ан-26

«ЛІТНЯ ГРОЗА-2016»: ДЕСАНТУВАННЯ В УМОВАХ ЩІЛЬНОЇ ПРОТИДІЇ «ВОРОЖОЇ» ППО

На авіаційному полігоні, що на Волині, відбувся один із етапів активної фази комплексних командно-штабних навчань

За одним із задумів навчань, визначені підрозділи бригад Високомобільних десантних військ після багатокілометрових маршів комбінованим способом з місць постійної дислокації прибули у район зосередження. За вогневої підтримки бойової авіації Повітряних Сил десантники завантажилися до військово-транспортних Ан-26. У визначений час літаки набрали висоту. Разом із підлеглими десантування здійснювало і командування ВДВ на чолі з Героєм України генерал-майором Михайлом Забродським.

На борту «Ластівки» (так лагідно екіпаж Ан-26 називає своє повітряне судно) — контрактники. У кожного з них на рахунку — понад десять стрибків. Підрозділ постійно доукомплектовується і виконує завдання як на навчаннях, так і в зоні АТО. Помітно, що їхні дії відшліфовані до автоматизму, хлопці працюють злагоджено і з гумором. Радше для підтримання бойового духу, ніж для сміху лунають анекдоти та жарти.

— Що найскладніше? — запитую у заступника командира роти по роботі з особовим складом старшого лейтенанта Дмитра Ростоцького, який за мить десантуватиметься.

— Стрибнути вдруге й з розплющеними очима. Коли ступив за рампу, ти вже сам відповідаєш за своє здоров'я і приземлення. У випадку, коли не відкрився основний парашут, ти повинен вчасно зорієнтуватися і скористатися запасним. Для цього потрібно побачити застібку, а не намацати її. Якщо розгубився, тобі навряд чи хто встигне допомогти.

До слова, наступне десантування одного з підрозділів відрізнялося від інших тим, що контрактники здійснювали стрибки вдруге. Тут підтримку особовому складу надали офіцери командування частини, які разом із підлеглими виконували бойове завдання. Тож доречною стала фраза: «Роби, як я».

На висоті 500 метрів, при швидкості 230 км/год. жовтий семафор на борту Ан-26 сповістив про вихід повітряного судна в район десантування. Від випускаючого пролунало: «Увага! Приготуватися!»

Загалом стрибки здійснили понад 300 десантників

Десантники встали і перемістилися від бортів до центру. Щойно засвітився зелений колір семафора — «Стрибок!» Із кожним кроком на борту ставало дедалі малолюдніше.

Задля безпечного десантування екіпажі бойових літаків успішно застосували авіаційні засоби ураження по визначених наземних цілях. За задумом навчань, десантування проходило в умовах щільної протидії «ворожої» ППО. Одночасно з трьох військово-транспортних літаків Ан-26 у кілька етапів на майданчики приземлення було доставлено понад три сотні військовослужбовців зведеного підрозділу. А згодом — здійснено десантування бойової техніки з Іл-76.

Попри страшенну спеку, емоційну напругу, виснажливе чекання як на політ, так і стрибок, десант завдання виконав. Одну з ключових ролей у вдалому виконанні завдання відіграв екіпаж «Ластівки»: і штурман точно прицілився, і командир курс витримав.

Ярослава ЗОРІНА

ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ ЗС УКРАЇНИ ФОРСУВАЛИ РІЧКУ ДНІПРО ВПЕРШЕ ЗА ОСТАННІ 20 РОКІВ

— Під час командно-штабних навчань «Літня гроза-2016» уперше за останні 20 років інженерні підрозділи Збройних Сил України організували масштабну переправу бойових підрозділів через річку Дніпро в двох місцях, з масштабним застосуванням переправних засобів і понтонних підрозділів. Ширина водної перешкоди по річці Дніпро сягала відповідно 4,5 та 2 км.

— Це достатньо широка водна перешкода, яка дозволила продемонструвати досвід та рівень підготовки понтонних підрозділів Збройних Сил України, — повідомив начальник Головного управління оперативного забезпечення ЗС України генерал-майор Микола Кравчук.

Він також повідомив, що за результатами навчань, інженерні війська отримали розпорядження начальника Генерального штабу — Головнокомандувача Збройних Сил України щодо уточнення штату та уніфікації понтонних підрозділів, які мають бути здатними до одночасного переправлення через водну перешкоду цілісних підрозділів батальйонної ланки.

Управління зв'язків з громадськістю Збройних Сил України

«СІ БРИЗ-2016»: МІЖНАРОДНІ ВІЙСЬКОВІ МАНЕВРИ У ПОВІТРІ, В МОРІ, НА СУХОДОЛІ

У північно-західній частині Чорного моря, у Миколаївській та Одеській областях, на початку тижня стартували українсько-американські навчання «Сі Бриз-2016», які сприяють підвищенню безпеки й стабільності в Чорному морі, зміцненню взаємосумісності в рамках програми НАТО «Партнерство заради миру».

Під час маневрів військовослужбовці різних країн відпрацьовують питання планування та проведення міжнародної операції з безпеки у кризовому регіоні із залученням багатонаціональних сил, відповідно до стандартів НАТО, а також виконають інші навчально-бойового завдання.

Цьогорічні українсько-американські навчання «Сі Бриз» є наймасштабнішими за всю їх історію. У них беруть участь близько 4 тисяч військовослужбовців. Окрім України і США, учасниками навчань є Болгарія, Великобританія, Греція, Грузія, Італія, Іспанія, Литва, Молдова, Норвегія, Польща, Румунія, Туреччина, Швеція та Фінляндія. До навчань залучено понад 25 бойових кораблів, катерів та суден забезпечення від ВМС ЗС України, Державної прикордонної служби України, ВМС США, ВМС Румунії та ВМС Туреччини, близько 20 літаків і вертольотів, понад 140 одиниць автомобільної та бронетехніки, до 700 військовослужбовців морської піхоти та інших сухопутних підрозділів. Частина країн представлена на навчаннях тренувальними групами, офіцерами штабу, спостерігачами та інструкторами. Від України, окрім ВМС і ДПС, до маневрів залучено також особовий склад і техніку Сухопутних військ, Повітряних Сил та Національної гвардії.

— Цього року в навчаннях беруть участь військовослужбовці 16 країн. Для українських ВМС ці маневри дуже важливі, — розповів перший заступник командувача ВМС ЗС України контр-адмірал Андрій Тарасов. — Ми проводимо навчання серії «Сі Бриз» з 1997 року, і час показав, що вони є одним із найефективніших заходів міжнародного співробітництва. Ці навчання дають змогу здійснювати підготовку наших військовослужбовців, кораблів і підрозділів, відпрацьовувати взаємодію, взаємосумісність, обмінюватися досвідом.

Заступник керівника навчання від американської сторони капітан 2 рангу Кеннот Енгле зазначив, що протягом усіх років проведення «Сі Бриз», навчання не втрачають актуальності, адже об'єднують і дозволяють відпрацювати спільний алгоритм дій. Він висловив переконання, що такі багатонаціональні маневри зміцнять взаємодію та стосунки між іноземними партнерами.

Цього року «Сі Бриз» значно розширює «географію» місць і районів. Окрім дій у морі та авіаційної складової, більш широким, ніж у попередні роки, буде діапазон дій берегового компоненту — багатонаціональної тактичної групи. Стабілізаційні дії при проведенні операції в кризовому регіоні за стандартами НАТО морські піхотинці і спеціальні підрозділи від України, США, Молдови та Грузії проводитимуть як у Міжвидовому центрі підготовки підрозділів, що у Миколаївській області, так і на півдні Одеської області. Сили берегового компоненту в різних районах Одеської області здійснять десантування — як морське, так і повітряне. Також передбачається відпрацювання практичних дій артилерії під час проведення протидесантної оборони, подолання водної перешкоди із залученням інженерних підрозділів, спеціальні дії із забезпечення безпеки на приморському напрямку, повітряне прикриття висадки десанту.

Віталій ПАНЧИШИН

Наприкінці квітня поточного року був підписаний наказ Міністерства оборони України № 232 «Про речове забезпечення військовослужбовців Збройних Сил України». Нині, після проходження відповідної процедури реєстрації та офіційної публікації у «Державному віснику» документ, що упорядковує речове забезпечення військовослужбовців наших Збройних Сил, набув чинності.

Згідно з наказом визнаються такими, що втратили чинність, наказ Міністра оборони України від 31 січня 2006 року № 45 «Про заходи щодо виконання постанови Кабінету Міністрів України від 28.10.2004 № 1444» (зі змінами) та наказ Міністерства оборони України від 01 грудня 2015 року № 664 «Про затвердження Норм забезпечення предметами бойового обмундирування та екіпірування військовослужбовців Збройних Сил України».

Документом затверджено нові норми забезпечення речовим майном військовослужбовців Збройних Сил України в мирний час та особливий період, а також інструкцію про організацію речового забезпечення військовослужбовців ЗС України.

Окрім цього, наказом дозволено утримувати у військових частинах, на кораблях, у військових навчальних закладах, в установах і організаціях Міністерства оборони України запас готового обмундирування і взуття в розмірі 10 відсотків річної витрати та запас мийних і ремонтних засобів у обсязі тримісячної потреби; запас речового майна і майнових засобів на початок року в обсязі не менше ніж 50 відсотків річної витрати, а запас речового майна, яке видається військовослужбовцям строкової служби і курсантам вищих військових навчальних закладів для переходу на літню форму одягу і забезпечення весняного призову — 90 відсотків річної витрати.

Як повідомив «Народній армії» тимчасовий виконувач обов'язків начальника Центрального управління речового забезпечення ЗС України Тилу Збройних Сил України полковник Дмитро Кузнецов, у царині речового забезпечення військ цей документ має майже революційне значення. Насамперед, уперше за всю історію українського війська забезпечення речовим майном регламентується внутрішнім наказом Міністерства оборони, без додаткових узгоджень з урядом. Це означає, що в разі внесення відповідних змін та доповнень у затверджені наказом Інструкцію та додатки, процедура їх затвердження буде значно простішою, а отже, дозволить оперативно реагувати на потреби військ. Окрім цього, передбачене наказом накопичення запасів речового майна також покликане створити передумови для всебічного та своєчасного забезпечення військовослужбовців та Збройних Сил у цілому належним речовим майном.

За словами полковника Дмитра Кузнецова, чинним наказом також затверджено норми забезпечення всіх категорій військовослужбовців повсякденною формою одягу, предметами бойового обмундирування та екіпірування, що входять до бойового єдиного комплекту та бойового спеціального комплекту. Також регламентовано норми видачі та терміни носіння спеціального одягу, передбаченого для окремих військових спеціальностей, наприклад, снайперів, екіпажів бойових машин, льотно-технічного складу та інших категорій фахівців.

Серед нововведень у речовому забезпеченні варто відзначити й те, що Інструкцією «Про організацію речового забезпечення військовослужбовців ЗС України» всі військовики розподілені на чотири категорії, згідно з якими визначається номенклатура належного їм до видачі речового майна та строки його носіння.

До першої категорії зараховано військовослужбовців (окрім строковиків) бригад, полків, батальйонів; військових частин та підрозділів, які організаційно входять до складу бригад; командних пунктів видів Збройних Сил, оперативних командувань, військових частин забезпечення видів Збройних Сил, оперативних командувань, ВДВ та ССО; окремих батальйонів, дивізіонів, топографічних загонів, рот, батарей, взводів, авіаційних ескадрилей, загонів та ланок; військових навчальних закладів, військових навчальних центрів, військових ліцеїв (окрім військових ліцеїстів) і коледжів; батальйонів, дивізіонів, рот, взводів, авіаційних ескадрилей, загонів і ланок, які входять до складу науково-дослідних і випробувальних установ; командних пунктів Генерального штабу та видів Збройних Сил, вузлів зв'язку; арсеналів, баз, складів, об'єднаних центрів забезпечення, центрів забезпечення; військових частин та зональних підрозділів Військової служби правопорядку; а також курсантів навчальних закладів та інших військовослужбовців, які не ввійшли до другої категорії.

Відповідно до інструкції, військовослужбовці органів військового управління (Міністерства оборони, Генерального штабу Збройних Сил, Командувань видів (родів) Збройних Сил, повітряних командувань, ВДВ, ССО, військових навчальних закладів, військових підрозділів цивільних вищих навчальних закладів, лікувальних закладів, окрім тих, які організаційно входять до складу з'єднань, санаторно-курортних закладів, військових прокуратур, військових комісаріатів, військових представництв, науково-дослідних закладів та установ за нормами видачі речового майна та термінів його носіння належать до другої категорії.

Військовослужбовців строкової служби віднесено до третьої категорії, а військовозобов'язаних, резервістів, мобілізованих та осіб, призваних на навчання (спеціальні) збори — до четвертої. Детальніше з нормами видачі та термінами носіння предметів речового майна можна ознайомитися в наведених нижче таблицях.

Що стосується строків носіння речового майна в угрупованнях військ (сил), які безпосередньо беруть участь у бойових діях (спеціальних операціях) під час збройного конфлікту, то вони не встановлюються, і майно залишається в експлуатації до повного зношення. У разі знищення або приведення його в непридатний стан, речове майно буде замінюватися на нове.

Окрім того, полковник Дмитро Кузнецов повідомив, що з 66 найменувань предметів бойового обмундирування та екіпірування, що входять до бойового єдиного та бойового спеціального комплектів, деяка частина поки що перебуває на стадії напрацювання технічних умов щодо їх виготовлення, тож у війська вони почнуть надходити лише після завершення цієї роботи та запуску виробництва. Те ж саме стосується нових повсякденних та парадно-вихідних одностроїв, офіційна презентація яких відбудеться у день відзначення 25-ї річниці Незалежності України, під час військового параду.

Іван СТУПАК

Уперше за історію українського війська забезпечення речовим майном регламентується внутрішнім наказом Міноборони

«РЕЧОВИКИ» ОТРИМАЛИ НАКАЗ:

ЗНОШЕНЕ ОБМУНДИРУВАННЯ НА ПЕРЕДОВІЙ ЗАМІНЮВАТИ НОВИМ ЗА ПОТРЕБИ

НОРМА № 1

забезпечення предметами бойового обмундирування та екіпірування військовослужбовців Збройних Сил України

№ з/п	Назва предмета	Кодова назва	Одиниці виміру	Кількість	Строк експлуатації (носіння), років: у мирний час, категорії військовослужбовців 1	2	3	4	в особливий період, 1-4	Номер примітки, що застосовується під час видачі	Інвентарне майно
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	Головні убори										
1	Кепі бойове (кашкет польовий)	КБ	шт.	2	2	5	Строк служби	3	2	1; 5; 8	
2	Панама літня польова	ПП	шт.	1	2	6	-	-	2	1; 4; 8	
3	Шапка-феска (шапка-підшоломник)	ШП	шт.	1	5	5	Строк служби	5	1	1; 8	
4	Шапка зимова	ШЗ	шт.	1	3	5	Строк служби	5	2	1; 8	
	Обмундирування										
5	Костюм літній польовий	К/КЛП, Ш/КЛП	к-т	2	2	3	1	3	2	1; 5; 8; 9	
6	Костюм-утеплювач	ККУ, ШКУ	к-т	1	2	3	Строк служби	5	2	1; 5; 8	
7	Костюм вітро- вологозахисний	КВВД, ШВВД	к-т	1	3	5	3	5	2	5; 8	інв.
8	Куртка вітро- вологозахисна зимова (куртка утеплена польова)	КВВЗ, УКВВЗ	к-т	1	3	5	Строк служби	5	2	1; 5; 8	
9	Штани вітро- вологозахисні зимові (штани утеплені польові)	ШВВЗ, УШВВЗ	к-т	1	3	5	Строк служби	5	2	1; 5; 8	
10	Сорочка бойова	СБ	шт.	2	3	5	-	-	2	1; 7; 8	
11	Рукавички демісезонні	РД	пар	1	2	3	Строк служби	5	1	1; 8	
12	Рукавички зимові	РЗ	пар	1	2	3	Строк служби	5	1	1; 8	
	Білизна										
13	Шарф-труба літній	ШТЛ	шт.	1	3	5	-	-	2	1; 8	
14	Шарф-труба зимовий	ШТЗ	шт.	1	3	5	Строк служби	5	2	1; 8	
15	Фуфайка (з короткими рукавами)	ФБ	шт.	2	1	2	1	3	1	3	
16	Труси	ТБ	шт.	2	1	2	1	3	1		
17	Білизна натільна	СД, КД	к-т	2	1	2	1	3	1	3	
18	Білизна для холодної погоди (сорочка зимова та кальсони зимові)	СЗ, КЗ	к-т	1	1	1	1	3	2	1; 3	
19	Шкарпетки літні (трекінгові)	ШЛ	пар	6	1	3	1	3	1		
20	Шкарпетки зимові (трекінгові)	ШЗ	пар	3	1	3	1	3	1		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	Взуття										
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
21	Черевики з високими берцями	ЧБ	пар	2	2	5	1	3	2	1; 6; 8	
22	Капці казармені	КК	пар	1	3	5	Строк служби	5	2	1; 8	
23	Бахіли утеплені	БУ	пар	1	2	5	Строк служби	5	2	1; 4; 8	
24	Чоботи гумові	ЧГ	пар	1	3	5	3	3	2	4	інв.
	Спорядження										
25	Рукавички тактичні	РТШ	пар	1	2	5	-	-	2	1; 4; 8	
26	Окуляри захисні балістичні	ОЗБ	к-т	1	5	5	5	5	2	2; 4	інв.
27	Беруші спеціальні індивідуальні	БСІ	к-т	1	3	5	Строк служби	5	2	4; 8	
28	Ремінь брючний	РБ	шт.	1	3	5	Строк служби	5	2	1; 8	
29	Сумка транспортна індивідуальна	СТІ	шт.	1	5	5	Строк служби	5	4	1; 8	
30	Сумка-підсумок для предметів особистої гігієни	СПОГ	шт.	1	5	5	5	5	4	4	інв.
31	Модульна всесезонна спальна система (мішок спальний)	МВСС	к-т	1	5	5	5	5	2	4	інв.
32	Килим спальний польовий ізоляційний	КСП	шт.	1	5	5	5	5	2	4	інв.
33	Сидіння польове ізоляційне	СПІ	шт.	1	2	3	Строк служби	1	1	4	
34	Чохол для фляги індивідуальний польовий	ЧФІП	шт.	1	5	5	5	5	4		інв.
35	Казанок індивідуальний польовий	КІП	шт.	1	6	6	6	6	4	4	інв.
36	Фляга індивідуальна польова	ФІП	шт.	1	2	2	2	2	2		інв.
37	Столовий набір індивідуальний польовий	СНІП	к-т	1	7	7	7	7	4	4	інв.
38	Кухоль індивідуальний складний	КІС	шт.	1	7	7	7	7	4	4	інв.
39	Ніж індивідуальний табірний	НІТ	шт.	1	7	7	7	7	4		інв.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
40	Ліхтарик польовий індивідуальний	ЛПІ	к-т	1	5	7	5	7	2		інв.
	Засоби індивідуального захисту										
41	Шолом балістичний	ШБ	шт.	1	5	5	5	5	2	2	інв.
42	Чохол для шолома балістичного	ЧШ	шт.	3	3	5	3	5	2	2	інв.
43	Бронежилет модульний захисний балістичний	БМ	к-т	1	5	5	5	5	2	2	інв.
44	Чохол для захисного балістичного модульного жилета	ЧЗБМ	шт.	1	3	5	3	5	2	2	інв.

ВІЙСЬКОВИЙ ОДНОСТРІЙ: ПЕРЕЗАВАНТАЖЕННЯ

Обнова для нашого війська буде з виразною національною автентичністю, стильною, зручною і по-європейськи демократичною

На початку липня Президент України Петро Порошенко затвердив документ під назвою «Предмети однострою та знаки розрізнення Збройних Сил України».

Цей документ має революційне значення. На 42-х аркушах паперу в історії одностроїв пострадянського крою поставлено жирну крапку. Українське військо більше не матиме вигляду спадкоємця радянської армії.

«Предмети однострою та знаки розрізнення Збройних Сил України» — це по суті альбом із зображеннями та описом військового одягу та знаків розрізнення всіх категорій військовослужбовців нашого війська, над яким понад рік працювала ціла когорта найкращих вітчизняних геральдистів, істориків та дизайнерів на чолі з волонтерами, телевізійним ведучим, істориком, журналістом Віталієм Гайдукевичем, Заслуженим художником України Олексою Руденком, художником-графіком Олександром Лежнєвим, та кандидатом історичних наук, членом Українського геральдичного товариства, членом Комісії державних нагород та геральдики Миколою Чмирем.

— Нашим головним завданням було створення питомо українських одностроїв — військового одягу з виразною національною автентичністю і при цьому стильного, зручного, по-європейськи демократичного, — розповідає координатор волонтерської групи «Нове військо» Віталій Гайдукевич. На мій погляд, ми впоралися, і вже незабаром наші Збройні Сили матимуть вигляд не гірший від інших європейських армій.

За словами Віталія Гайдукевича, при розробці концепції нових одностроїв за основу було взято європейську традицію у поєднанні з національною. В емблемах, відзнаках, знаках розрізнення, нових погонах, патчах (які, до речі, всі помилково називають шевронами), кокардах тощо зведено в єдине ціле всю українську військову самобутність, відтворено безперервність справи захисту Батьківщини — від дружинників періоду Київської Русі до вояків часів перших визвольних змагань та бійців Української Повстанської Армії.

За задумом розробників дизайну нових одностроїв, український військовослужбовець повинен мати український вигляд. Так само, як можна безпомилково впізнати жовніра Війська Польського чи вояка Бундесверу, так само легко мають вирізняти українського солдата — одягнутого у зручні, виразні однострої, скроєні з якісної тканини, в яких вважатиметься за честь з'являтися не лише в середовищі європейських чи заокеанських колег, а й одружуватися…

За великим рахунком, це питання зміни світогляду нашого солдата. Кожен має зрозуміти — українська армія не є продовженням радянської. То було військо зовсім іншої держави.

І дійсно, суто українські традиції в новій формі проглядаються дуже чітко. Наприклад, шеврони кутом вгору використовувалися в системах знаків розпізнавання військовиків армії Української Народної Республіки у 1917 і 1919 роках, а орнамент на них узятий із знаків розрізнення сержантського складу Галицької армії 1919 року. Знак категорії старшого офіцерського складу розроблено на основі способу плетіння погонів старших офіцерів Української армії 1918 року і нарукавних знаків старших офіцерів Галицької армії зразка 1919 року. А знак категорії вищого офіцерського складу створено за взірцем орнаменту на петлицях генералів Галицької армії, який має чіткі мотиви народної вишивки.

Однобортні кітелі, сорочки заправлятимуться у брюки, погони з чотирикутними зірочками, кашкети однакової форми в британській традиції, нові кольори та форма беретів для різних видів та родів військ, нові емблеми та нарукавні знаки — все це ми вже незабаром зможемо побачити не лише у альбомі. Окрім цього, змінено концептуальний підхід до погона. Це буде тканинна муфта, для якої на сорочці та на кітелі передбачено погонний хлястик, на який вона надягається. Такий погон можна буде легко зняти з кітеля і надягти на сорочку. Це зручно, тканинна муфта гнеться і природніше виглядає на плечах. У новій формі відмовилися від п'ятикутної зірки і повернулися до тієї, що використовувалася за часів гетьмана Скоропадського. Це буде чотирипроменева зоря, так званий Сяючий Хрест.

За інформацією, отриманою від тимчасового виконувача обов'язків начальника Центрального Управління речового забезпечення ЗС України Тилу Збройних Сил України полковника Дмитра Кузнецова, пошив першої партії нових одностроїв уже розпочато. Вперше офіційно вона буде представлена під час військового параду на честь 25-ї річниці Незалежності України. На разі триває робота над новими правилами носіння парадних та парадно-вихідних одностроїв, знаків розрізнення та нагород. Завершити її планується до кінця жовтня і, вірогідно, з початком нового року однострої почнуть надходити у війська.

Іван СТУПАК

У НОВІЙ ФОРМІ ВІДМОВИЛИСЯ ВІД П'ЯТИКУТНОЇ ЗІРКИ. БУДЕ ЧОТИРИПРОМЕНЕВА ЗОРЯ, ТАК ЗВАНИЙ СЯЮЧИЙ ХРЕСТ

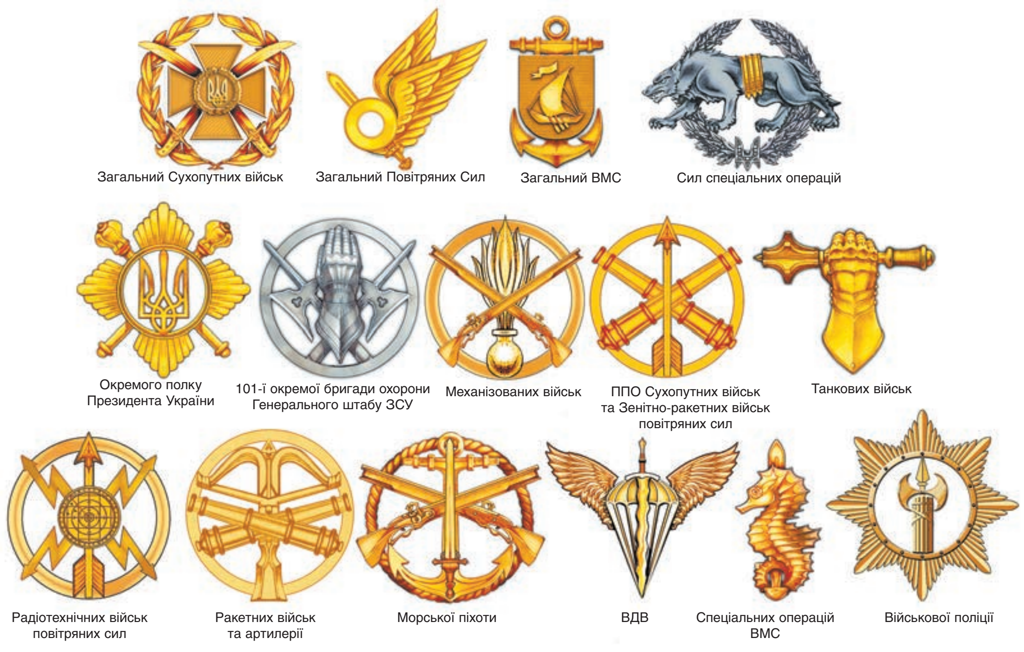
ДЕМІСЕЗОННИЙ СЛУЖБОВИЙ ОДНОСТРІЙ СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК ТА СЛУЖБОВИЙ ОДНОСТРІЙ НА ЗИМОВИЙ ПЕРІОД

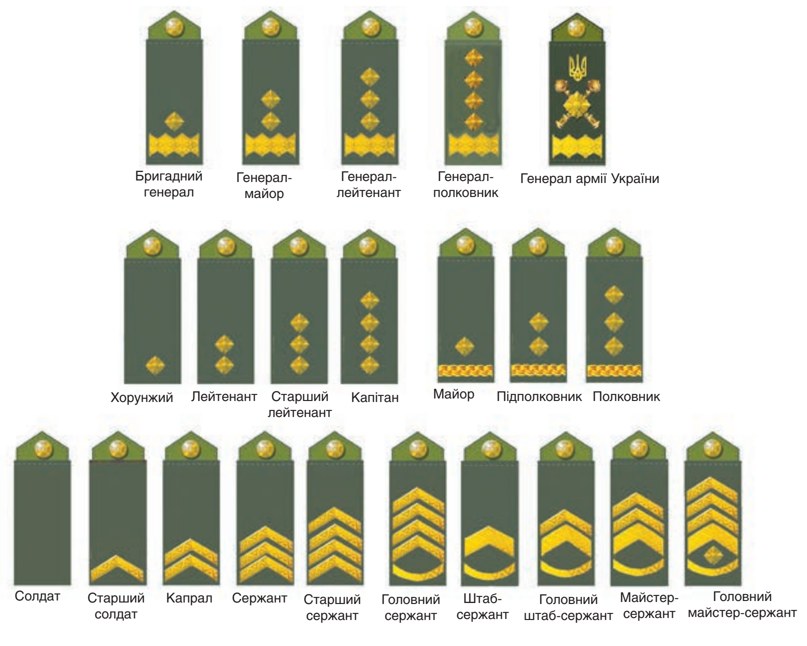
ГОЛОВНІ УБОРИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ (КАШКЕТИ)

ЕМБЛЕМИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

ВІЙСЬКОВІ ЗВАННЯ ТА ЗНАКИ РОЗРІЗНЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ (КРІМ КОРАБЕЛЬНОГО СКЛАДУ ВМС УКРАЇНИ)

Околиці Красногорівки майже щодня піддаються обстрілам

Вдень нестерпна спека, а вночі спокою не дають бойовики

ПРИФРОНТОВА КРАСНОГОРІВКА

Невеличке місто поблизу Донецька і далі потерпає від обстрілів проросійських бойовиків

До Красногорівки, що розташована неподалік від Донецька, вперше я потрапив восени 2014 року. Тоді містечко, нещодавно звільнене українськими військовими, виглядало понуро — після активних бойових дій його покинули чимало мешканців, а ті, що лишилися, намагалися не виходити на вулицю. Майже два роки потому місто залишається на межі війни та миру, його постійно обстрілюють бойовики.

— Від наших позицій до крайніх багатоповерхівок Красногорівки близько двох кілометрів. Але артилерія бойовиків, а нещодавно і танки, б'ють не стільки по нас, скільки по житлових будинках, — розповідає боєць з позивним «Скеля». — Найбільше дістається будівлі школи.

У Красногоровці, як і на всьому Донбасі, на термометрі +35. Бронежилет і каска, здається, стають удвічі важчими, піт заливає обличчя й капає на розпечений метал автомата. Деякі позиції затягнуті димом, від чого виїдає очі й дере у горлі. Це горить трава на «нейтральній» території. Вітер ще більше роздмухує вогонь і несе розжарені частинки горілої трави на наші позиції. І тоді бійцям доводиться заливати вогонь водою, щоб той не перекинувся на окопи.

— Спека немилосердна, проти неї у нас лише тінь дерев та півтора літра теплої води на день. А ввечері, коли спадає температура, спокою не дають «сепари», — каже «Скеля».

Під ногами — тисячі стріляних гільз, у кутку — порожні цинки від патронів. Всюди — підготовлені до наступного бою магазини, ВОГи для підствольників, заряджені РПГ. До диму тут додається гострий запах пороху. За словами хлопців, стріляти доводиться щоночі. Назвати провокаціями дії бойовиків уже важко — вони ведуть справжні бої.

— Минулої ночі почалося приблизно о дев'ятій вечора, — каже боєць із позивним «Доцент». — Бій тривав до п'ятої ранку. Я сам майже цинк патронів розстріляв.

Про адептів «русского мира» хлопці розповіли й іншу історію:

— Тиждень тому вночі ми почули з тієї сторони дивні звуки. Наче зі страшенним скрипом впало щось велике і залізне. А коли вранці почали обстежувати ту сторону, позаду їхніх позицій замість трьох водонапірних веж побачили лише дві. А потім прийшли наші зі штабу і розповіли про перехоплення розмови між бойовиками — один розбирався з іншим: «Хто там без дозволу вежу зрізав? Це наша, на неї в нас клієнт є!»

Ми йдемо до мікрорайону Сонячний, що на східній околиці Красногорівки. На будинках — сліди численних влучань, більшість вікон забиті дошками, інші моторошно зяють вибитими шибками. На одному подвір'ї бачимо літню жінку. Вона — одна з тих небагатьох, кому нікуди їхати.

— Хлопці, коли це закінчиться? — жалібно говорить Валентина Іванівна. — Ми щоночі не спимо, прислухаємося до кожного вибуху. Це добре, що ви прогнали звідси цих «денеерів», але ж ні воду, ні газ нам так і не відновили, бо вони постійно стріляють. Кілька днів тому так гупало, думала, стіни впадуть… Захистіть нас, не дайте тут усім загинути!

Мовчки повертаємося до наших позицій.

— Після таких розмов питань про те, за що воюємо, не виникає. Хочеться стиснути кулаки й іти вперед, — говорить боєць на ім'я Юрій. — Кілька днів тому бойовики вночі підтягнули танки. Більшість снарядів влучили саме у житлові будинки. А ще ми помітили, що вони люблять активно обстрілювати саме у релігійні свята. Востаннє було на Петра і Павла. «Крили» з усього. В якого бога вони вірують? До речі, бачите на тому боці бані церкву? Там у них кулемет стоїть.

Я мушу повертатися. Ми міцно тиснемо один одному руки. Ці хлопці точно знають, для чого вони тут: за їхніми спинами мирна Красногорівка з Валентиною Іванівною та іншими мешканцями, які благають про закінчення війни…

Роман ТУРОВЕЦЬ

ГРУЗИНСЬКИЙ КАПІТАН ВОЮЄ ЗА УКРАЇНУ СОЛДАТОМ

Зураб Чіхелідзе донедавна був офіцером грузинської армії. Пройшов посади від командира взводу до начальника штабу батальйону однієї з піхотних бригад ЗС Грузії. У 2008 році в складі бригади воював з росіянами у Цхінвалі. Сьогодні він — військовослужбовець ЗС України.

На одному з опорних пунктів, який утримують бійці 25-го окремого батальйону «Київська Русь» на лінії розмежування, мене зацікавив командир. За зовнішністю та акцентом у ньому вгадувався грузин. З'ясувалося, що цей батальйон свого часу став першим підрозділом, куди на службу прийшли іноземці.

Мій новий знайомий Зураб Чіхелідзе — громадянин Грузії, який нині воює у складі Збройних Сил України. Він розповів, що приїхати сюди його спонукала справедливість і борг перед Україною. Адже саме українці 2008 року першими протягнули Грузії руку допомоги.

— Ми були неприємно вражені звісткою про російську агресію в Україні. І справа тут зовсім не у політиці — грузини мають давні дружні відносини з українцями, — говорить Зураб. — Колись нам було боляче: у нас забирали рідні землі, руйнували будинки, вбивали наших братів, тисячі наших земляків були змушені залишити свої домівки і тікати від війни… І коли я бачу, що такого самого болю завдають українцям, людям, які тоді простягнули нам руку допомоги, я не можу залишатися осторонь.

Можливість допомогти українцям відстояти свою землю з'явилася у мене 2015 року, коли Президент України підписав указ про службу іноземців. Потім ще три місяці чекали, доки затвердять механізм прийняття на службу. Я звільнився з грузинської армії та влився до «грузинського легіону», — продовжує він. — Зараз нас тут менше ніж взвод, але сподіваюся, незабаром зберемо повноцінну грузинську роту.

— Але ж є такі грузини, які зараз воюють і на тому боці, — кажу я.

— Є такі негідники, — відповідає Зураб. — Одного такого я навіть знаю особисто. Сподіваюся, коли закінчиться війна і ми повернемося до Грузії, ми з ним зустрінемося…

В Україні Зураб служить звичайним солдатом. Але його це особливо не хвилює. Головним боєць вважає сам факт перебування серед українських військових.

— Українські солдати воюють добре. Вони мужні й хоробрі воїни. Але, на мою думку, українське військо потребує змін у багатьох сферах. Необхідно переходити на стандарти НАТО, тоді армія стане потужнішою, — вважає грузин.

Про свою участь у боях Зураб не розповідає, хоча бійці кажуть, що він вправний воїн і не ховається за спинами інших.

— В Україні дещо інша ситуація. У нас 2008 року такого широкого застосування артилерії не було, а в іншому всі війни схожі — один нападає, інший захищає своє, — переконаний Зураб Чіхелідзе.

Після перемоги України він мріє побувати у Львові, випити львівської кави та тамтешнього пива.

— А ще мрію порибалити в Карпатах, поплавати у гірській річці, — мрійливо говорить він. — Також хочу з'їздити до Запоріжжя на батьківщину українського козацтва. Можливо, там мене приймуть за свого.

Військовослужбовець ЗС України Зураб Чіхелідзе

Із цими словами Зураб знімає камуфльовану панаму і показує справжнього козацького чуба-оселедця…

Роман ТУРОВЕЦЬ

ЩОБ НА ПОЛЯХ ДОНБАСУ ЗНОВУ КОЛОСИЛАСЯ ПШЕНИЦЯ

Лише за останній місяць у зоні відповідальності ОТУ «Маріуполь» військовими саперами знищено понад тисячу вибухонебезпечних предметів

Небезпечні знахідки перед знищенням

За командою «Вогонь» натискається кнопка підривної машинки

Нині значна територія Донбасу — майже суцільне мінне поле. Фахівці Женевського центру з розмінування дослідили, що для ліквідації наслідків лише одного року будь-якого військового конфлікту потрібно 10 років на очищення території від вибухонебезпечних предметів. За такими розрахунками виходить, що два роки війни на Донбасі — це двадцять років розмінування. При тому, що наші сапери вже очистили від смертельно небезпечного сміття значну територію. І ця робота триває щодня. Лише за останній місяць у зоні відповідальності ОТУ «Маріуполь» військовими саперами знищено понад тисячу вибухонебезпечних предметів.

Крок. Зупинка... Ще крок... Серце стукає у такт писклявій рамці міношукача. Лише за декілька сантиметрів неглибоко в землі заховалася небезпечна знахідка, яка чекає на випадкову жертву. Один невірний рух — і тишу вмить обірве потужний вибух. Ставимо червоний прапорець. Воїни-сапери тут саме для того, щоб не сталося нових трагедій, щоб місцеві мешканці могли знову працювати у полі та вирощувати хліб.

— Завдання першого сапера — виявити небезпечну знахідку, а другого —знешкодити її, — пояснює командир групи розмінування підполковник Євген Байцарук. — Головне в роботі наших спеціалістів — чітке виконання інструкції й уміння зберегти в собі почуття небезпеки. Якщо навіть у досвідченного сапера з часом «замилюється» око, з'являється зайва впевненість, ми відсторонюємо його від цієї небезпечної роботи, даючи час на відпочинок.

САПЕРИ ЗНАЮТЬ, ЩО СТАРЕНЬКА «МОБІЛКА» МОЖЕ ВІДІРВАТИ РУКУ ПО ЛІКОТЬ. НА ВІЙНІ БУДЬ-ЯКИЙ ПРЕДМЕТ НЕСЕ ПОТЕНЦІЙНУ НЕБЕЗПЕКУ

За словами офіцера, значна територія Донбасу через військові дії нашпигована смертельним «сміттям». Окрім того, диверсійно-розвідувальні групи ворога часто застосовують прийоми мінної війни. Противник активно використовує саморобні вибухові пристрої, найчастіше — виставляє розтяжки. Вони спрямовані передусім на залякування місцевого населення: щоб люди втратили впевненість у своїх діях і були деморалізовані.

— Бачу мобільний телефон! Десять метрів праворуч! Зупинити рух! Група розмінування вмить завмирає на місці. Сапери знають, що старенька «мобілка» може відірвати руку по лікоть. На війні будь-який предмет несе потенційну небезпеку. Кожна річ після деяких маніпуляцій досвідченого підривника може не тільки відірвати кінцівки, але й забрати життя.

Один із військовослужбовців обережно підходить до знахідки й встромляє поруч червоний прапорець. Далі справа за саперами, які йдуть позаду. Завдання головного дозору — виявити вибухонебезпечний предмет і позначити його.

Кожен вибухонебезпечний предмет має особливі характеристики. Перш ніж розпочати ліквідацію небезпечних знахідок, сапери досконало вивчають особливості кожного виду боєприпасів.

— Без абсолютного знання технології утилізації сюди ніхто не допускається, — запевняє командир групи молодший лейтенант Ігор Гирик. — Робота, звісна річ, клопітка й небезпечна, але головне — чітко виконувати інструкцію, не втрачати уваги й зосередженості.

Сапери визначають оптимально необхідний заряд тротилу для знищення небезпечних знахідок і розміщують його так, щоби вибухова речовина, яка міститься в головній частині, наприклад, снаряда, була повністю знищена. Сапери відходять до укриття — на небезпечній території не залишається ніхто. За командою «Вогонь» натискається кнопка конденсаторної підривної машинки. Знешкоджується чергова партія небезпечного арсеналу.

Щодня після проведення підривних робіт на цій ділянці полігона в радіусі півкілометра проводиться зачищення території. Ще раз перевіряється, чи не залишилося випадково нерозірваного снаряда. Підтримуючи в своїй зоні відповідальності декілька ступенів безпеки, сапери дають гарантію — тут більше нічого не вибухне.

Сергій ДАНИЛЕНКО

ЗА ОЦІНКОЮ ООН, СИТУАЦІЯ З РОЗМІНУВАННЯМ В УКРАЇНІ НАДСКЛАДНА

— Згідно з «Спільною оцінкою ООН потреб у протимінній діяльності в Україні», ситуація в нашій країні є складною та унікальною, — зазначив заступник Міністра оборони України з питань євроінтеграції Ігор Долгов під час обговорення Звіту за результатами візиту представників спільної місії ООН в Україну. Йшлося про результати всебічної оцінки ООН потреб з розмінування територій та визначення формату й обсягів допомоги з боку цієї організації.

У заході взяли участь представники спільної місії ООН в Україні, Міністерства оборони, Збройних Сил України, Міністерства закордонних справ, Державної служби України з надзвичайних ситуацій, неурядових організацій тощо.

За словами Ігоря Долгова, головна мета обговорення зазначеного документа — отримання допомоги від міжнародних організацій для забезпечення безпеки цивільного населення на територіях, охоплених АТО, та повернення до господарської діяльності значних територій, забруднених унаслідок бойових дій:

— Сподіваюся, що цей документ стане солідною основою для подальших невідкладних кроків і системних заходів, які дозволять нам бути більш ефективними і результативними особливо в тому, що стосується забезпечення безпеки цивільного населення.

Також він зазначив, що певні проблемні питання, відображені у «Спільній оцінці», врегулюються новим Законом «Про протимінну діяльність», проект якого був розроблений фахівцями Міністерства оборони, ґрунтується на міжнародній практиці й відображає ті стандарти, які існують сьогодні у цій сфері. Цей закон уже вдруге внесений на розгляд до Кабінету Міністрів України.

За словами заступника Міністра оборони, українські експерти з розмінування мають значний досвід роботи в польових умовах. А це суттєво вирізняє ситуацію в Україні на фоні того, з чим стикалися міжнародні організації, наприклад, в Афганістані чи на Балканах.

— Ми цінуємо можливості з обміну досвідом і навчання наших фахівців за кордоном, — зауважив Ігор Долгов. — Наші спеціалісти готові ділитися набутим досвідом зі своїми закордонними колегами на потужностях Центру з розмінування, що у Кам'янці-Подільському.

Вадим КОВАЛЬОВ

МІЛІТАРИЗОВАНИЙ КРИМ

Кремль активно «нарощує м'язи» на анексованому півострові

Угруповання російських окупаційних військ у Криму за два роки після анексії помітно зросло. На сьогоднішній день, за різними оцінками, загальна чисельність різнорідних російських військ на анексованому півострові може сягати 24 тисяч військовослужбовців (за планами російського командування, до 2020-го року їх чисельність повинна зрости до 43–45 тисяч).

З огляду на складну ситуацію на Сході нашої країни, військово-політичне значення розгорнутого в Криму угруповання російських військ є достатньо вагомим. Тому варто звернути увагу на те, що і в якій кількості сконцентрував агресор на наших південних рубежах, використовуючи кримський півострів як своєрідний військовий плацдарм.

Військове угруповання Росії в Криму було посилено новими зразками ОВТ, зокрема ЗРК С-300 «Фаворит»

В КРЕМЛІВСЬКИХ ПЛАНАХ НЕ ТІЛЬКИ ПРАГНЕННЯ «ОБОРОНЯТИ ПІВОСТРІВ», А Й ВИКОРИСТАННЯ ЙОГО ЗА ПОТРЕБИ В ЯКОСТІ ПЛАЦДАРМУ ДЛЯ НАСТУПУ

Крим — це передусім флот. Російський режим не зрадив своїх традицій, перетворивши півострів, зокрема Севастополь, на основний район базування свого Чорноморського флоту. Сам Севастополь продовжує відігравати роль його головної бази. Протягом останніх двох років значення тамтешніх бухт, причалів та інших об'єктів військово-морської інфраструктури помітно зросло. Безпосередньо в Криму базується 30-та дивізія надводних кораблів, 197-ма бригада десантних кораблів, 68-ма бригада кораблів охорони водного району, 4-та бригада підводних човнів, 41-ша бригада ракетних катерів.

Корабельний склад ЧФ РФ, який базується безпосередньо в Криму, нараховує нині близько 35–40 бойових кораблів різних класів. Серед російських бойових кораблів на Чорному морі є й нові. Але слід підкреслити, що за останні два роки корабельний склад ЧФ РФ поповнився незначною кількістю нових бойових кораблів, щоб можна було говорити про "якісне і докорінне оновлення ЧФ». Зокрема, російський Чорноморський флот за два роки отримав два малих ракетних кораблі проекту 21631 («Серпухов» і «Зелений Дол» були переведені зі складу Каспійської флотилії), а також два підводних човни проекту 636.3 «Новоросійськ» і «Ростов-на-Дону». Ще два підводні човни («Старий Оскол» і «Краснодар») донедавна проходили випробування на Північному флоті, й лише нещодавно один із них прибув у Чорне море. Загалом російське командування планує ввести до бойового складу Чорноморського флоту 6 таких субмарин.

Але головним «здобутком» російського флоту в Чорному морі протягом цих двох років став уведений нещодавно до його складу головний фрегат проекту 11356 «Адмірал Григорович». Російські адмірали планували розгорнути на Чорному морі принаймні 6 таких фрегатів, але поки росіянам у цьому сенсі «світить» не більш як 3 одиниці таких «кораблики». Даються взнаки два фактори — значне погіршення загальної фінансово-економічної ситуації в РФ (внаслідок чого тамтешній режим змушений суттєво урізати програми фінансування процесу мілітаризації, зокрема у сфері військового кораблебудування) і тиск на Росію міжнародної спільноти, зокрема України, за агресивну зовнішню політику. Внаслідок цього наступні три фрегати «чорноморської серії» залишилися без українських газових турбін (тобто, без ГЕУ).

Не обійшлося на російському ЧФ й без втрат у корабельному складі. Так, великий протичовновий корабель «Керч», який російські адмірали свого часу планували «модернізувати до сучасних умов», у листопаді 2014-го вирішили «порізати на голки» (вивести з бойового складу флоту і списати), після того як в одному з його відсіків спалахнула пожежа.

Склад збройних сил РФ у Криму (квітень 2016 р.)

АВІАЦІЯ І ППО

Авіація ЧФ РФ представлена на півострові двома авіаполками — 43-м морським штурмовим авіаполком (Су-24 та Су-24МР, нині переозброюється на Су-30СМ) та 318-м змішаним авіаполком (літаки Бе-12, Ан-26, вертольоти Ка-27 та Мі-8).

Також на окупованому півострові росіяни розгорнули потужне угруповання протиповітряної оборони та бойової авіації. Так, у Криму розгорнуто повнокомплектну 27-му змішану авіадивізію, яка має у своєму складі 3 авіаційних полки. Зокрема — 37-й змішаний авіаполк (головна ударна сила — 2 ескадрильї, перша — на Су-24М, друга — на Су-25СМ), 38-й винищувальний авіаполк (має на озброєнні літаки Су-27П, Су-27УБ, Су-27СМ та Су-30М2) і вертолітний 39-й авіаційний полк, який скоріше нагадує повноцінну бригаду армійської авіації (принаймні складається з 3-х ескадрилей і має на озброєнні вертольоти Ка-52, Мі-35М, Мі-28Н та Мі-8МТШ).

Угруповання російської ППО в Криму представлене двома зенітними ракетними полками, які озброєні різними модифікаціями ЗРС сімейства С-300. Це 12-й зрп (колишня українська 174-та зрбр) та 18-й зрп (колишній український 50-й зрп). Обидва полки підсилено чисельно і технічно (в першу чергу шляхом переозброєння новішими ЗРК та введення до їхнього складу додаткових). Окрім того, вони додатково отримали на озброєння зенітні ракетно-гарматні комплекси «Панцир-С1».

НАЗЕМНИЙ КОМПОНЕНТ

Наземний військовий компонент, який агресор розгорнув на анексованому півострові, за масштабом та оснащенням можна порівняти із повнокровним армійським корпусом. Основними його елементами є 810-та бригада морської піхоти (МП) ЧФ РФ, підсилений зрп ЗРК «ОСА-АКМ», 126-та бригада берегової оборони (по суті — розгорнута посилена механізована бригада, яка має у своєму складі окремий танковий батальйон на Т-72Б3), 8-й артилерійський полк (має на озброєнні 152-міліметрові гаубиці типу «Мста-Б», 152-міліметрові САУ «Мста-С», 122-міліметрові РСЗВ типу «Торнадо-Г» та протитанкові ракетні комплекси «Хризантема-С»), 501-й окремий батальйон МП. Окрім того, на півострові вже розгортається 127-ма розвідувальна бригада (двобатальйонного складу) та десантно-штурмовий батальйон (до 2020 року планується розгорнути 97-й дшп). Наразі в Криму, в районі перешийків «чергують» на ротаційній основі батальйонні тактичні групи зі складу з'єднань ВДВ.

Також на півострові розгорнуто: окрему бригаду матеріально-технічного забезпечення, полк радіоелектронної боротьби, інженерно-саперний полк, полк БПЛА, окремий інженерно-морський батальйон.

Достатньо потужно в Криму представлені берегові ракетні частини окупанта. Воно й зрозуміло — у його загальній концепції «оборони» півострова передбачається не допущення навіть наближення «ворожого флоту» до Криму. Тож на півострові розгорнута 15-та берегова ракетна бригада (має на озброєнні БРК «Бастіон» та «Бал»). Окрім того, окупанти розконсервували так званий об'єкт «Сотка» (у бойову готовність приведені стаціонарні установки ракетного комплексу «Утёс» — ракети типу 3М44 «Прогрес»).

Загалом, за обережними підрахунками, агресор розгорнув на окупованому ним півострові близько 40 танків, до 340 бойових броньованих машин (ББМ) — БМП, БТР, БМД, БТР-Д, МТ-ЛБ, до 86 літаків (третина з яких — ударні), до 46 вертольотів (половина — ударні), до 84 одиниць ствольної артилерії, 38 одиниць реактивної артилерії і до 24-х зенітних ракетних комплексів типу С-300 різних модифікацій.

Ми бачимо спробу агресора сформувати на захопленому українському півострові повноцінне міжвидове угруповання сил, збалансоване за призначенням, такий собі озброєний до зубів «ведмежий барліг», де можна не тільки успішно «огризатися на всі боки», а й за потреби атакувати. Принаймні наявність достатньо потужної ударної складової, тим більше — перманентних намагань її підсилити (наприклад, під час відпрацювання перекидання на півострів у ході останніх навчань десяти бомбардувальників типу Ту-22М3), красномовно свідчать про те, що в кремлівських планах не тільки прагнення «обороняти півострів», а й використання його за потреби в якості плацдарму для наступу.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Андрій Бузаров, експерт з міжнародних та правових питань:

— Слід зауважити, що паралельно з процесом підтримки України НАТО намагається нормалізувати погіршені відносини з РФ. При цьому мова не йде про поліпшення відносин, а хоча б про їх нормалізацію — щоб вони не стали ще гіршими. Тому РФ та НАТО проводять подібні зустрічі. При цьому Альянс чітко продемонстрував на Варшавському саміті, що і надалі буде підтримувати Україну в тій частині, яка на сьогодні вже існує, тобто на рівні підтримки у реформуванні армії та фінансуванні деяких проектів. Тож співпраця, яка є на сьогодні, буде продовжуватися та посилюватися. При цьому відкриття нових програм залежить від того, наскільки ефективно Україна витрачатиме ті засоби, які вже є на сьогодні. НАТО дуже серйозно контролює ці витрати. І якщо Україна спрямовуватиме допомогу насамперед на реформування війська, тоді можна буде казати про нові програми, транші та подальші етапи цієї співпраці.

ПІДСУМКИ РАДИ НАТО-РОСІЯ: ПРОРИВУ НЕ ВІДБУЛОСЯ

Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг, виступаючи за підсумками засідання Ради НАТО-Росія, заявив про збереження протиріч у позиції сторін

За одностайною думкою міжнародних експертів, від зустрічі Ради НАТО-Росія на рівні послів ніхто не чекав серйозних проривів. Керівництво Альянсу неодноразово заявляло, що буде зберігати політику «стримування» і одночасно діалогу доти, поки не побачить кроків назустріч з боку Москви. При цьому Кремль залишився на своїх позиціях — заморожування військових розгортань, що здійснюють країни НАТО поблизу російських кордонів, скорочення військової активності з боку Альянсу тощо.

За словами Генсека НАТО, перш за все сторони Ради НАТО-Росія обговорювали ситуацію в Україні. Проте у Росії й Альянсу, як і раніше, залишилися розбіжності з цього питання. Проте учасники Ради погодилися, що «всі повинні працювати в напрямку врегулювання конфлікту на Сході України дипломатичними і мирними засобами». «Це дозволить Україні розвиватися вільно від насильницьких втручань ззовні й сприятиме загальному поліпшенню відносин між НАТО і Росією», — підкреслив Єнс Столтенберг.

Водночас керівник НАТО зауважив, що під час діалогу, який носив «відкритий і відвертий характер», «єдності думок» не спостерігалося. Він зазначив, що учасники Ради погодилися в тому, що сторони діалогу НАТО-Росія повинні нести відповідальність за забезпечення передбачуваності, впевненості й стабільності у відносинах. «У нас є правила для військових дій — як двосторонніх, так і багатосторонніх. Ми всі наполегливо працювали, щоб розвивати їх протягом багатьох років.

ГЕНСЕК НАТО НАГАДАВ РОСІЇ ПРО ЇЇ ОСОБЛИВУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ВИКОНАННЯ МІНСЬКИХ ДОМОВЛЕНОСТЕЙ. «УСІ ПІДПИСАНТИ МІНСЬКИХ ДОМОВЛЕНОСТЕЙ ПОВИННІ ДОТРИМУВАТИСЯ СВОЇХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ, І РОСІЯ МАЄ ЗНАЧНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У ЦЬОМУ»

Ми повинні поважати букву і дух цих правил», — підкреслив генсек НАТО.

«Прозорість і зниження ризику особливо важливі, якщо ми хочемо уникнути інцидентів, нещасних випадків і непорозумінь. Таким чином, у дусі прозорості Альянс поінформував Росію про важливі рішення, які ми прийняли під час Варшавського саміту для посилення нашої безпеки», — зазначив Столтенберг.

Зокрема йдеться про зміцнення Альянсом своїх східних кордонів та тверду позицію його членів: Крим — український, Росія воює на Донбасі, Україна — особливий партнер, альтернативи Мінським угодам немає.

При цьому Генсек НАТО нагадав Росії про її особливу відповідальність за виконання Мінських домовленостей. «Усі підписанти Мінських домовленостей повинні дотримуватися своїх зобов'язань, і Росія має значну відповідальність у цьому», — зазначив він та наголосив, що дії Росії в Україні підривають євроатлантичну безпеку, а також відносини між сторонами.

Також під час Ради сторони обговорювали питання безпеки польотів у Балтійському регіоні. На переконання експертного кола, початок цього діалогу можна вважати головним практичним досягненням зустрічі, враховуючи напруженість у взаєминах між РФ і Альянсом. З цього приводу генсек НАТО схвально сприйняв пропозиції Росії щодо зниження ризиків безпеки в повітрі у Балтійському регіоні та сказав, що «з нетерпінням чекає» на подальші дискусії з Росією з цього питання.

Свою позицію щодо підсумків засідання Ради НАТО-Росія глава МЗС ФРН Франк-Вальтер Штайнмаєр виклав на сайті Міністерства закордонних справ Німеччини.

«Я вітаю те, що лише кілька днів після саміту у Варшаві відбулося засідання Ради НАТО-Росія, яке, як ми чули, було конструктивним», — заявив Штайнмаєр та зауважив, що під час зустрічі йшлося, насамперед, про те, щоб відкрито говорити один з одним про питання транспарентності та скорочення ризиків. У цьому контексті, за словами дипломата, Альянс виклав російській стороні своє рішення саміту у Варшаві.

«Стало очевидно, що в обох сторін є інтерес до діалогу, в тому числі в рамках Ради НАТО-Росія, щоб у майбутньому використовувати цей форум як важливий канал для переговорів», — йдеться в заяві міністра.

Загалом, як би не трактувалися підсумки цієї зустрічі, головним, на переконання експертів, можна вважати те, що Альянс повідомив Росії про рішення саміту у Варшаві, так само, як Росія проінформувала НАТО про свої військові заходи. Хоча про останнє у відкритих джерелах не йдеться, проте сторони мають намір продовжити розмову під час нової зустрічі, дата якої ще не визначена.

Вадим КОВАЛЬОВ

БРИТАНІЯ ПРОТИ ЯДЕРНОГО РОЗЗБРОЄННЯ

Депутати парламенту Великобританії проголосували за модернізацію ядерного щита країни, побоюючись загрози з боку Росії і Північної Кореї

«Деякі люди вважають, що ми повинні відмовитися від ядерного стримування. Це було життєво важливою частиною нашої національної безпеки й оборони протягом майже півстоліття, і було б абсолютно неправильно йти цим шляхом», — заявила Прем'єр-міністр Великобританії Тереза Мей під час свого першого виступу в парламенті, передає ВВС.

«Загроза, що надходить від таких країн, як Росія і Північна Корея, залишається реальною», — додала Мей перед парламентським голосуванням щодо підводних човнів, оснащених ядерними балістичними ракетами «Трайдент».

У ході виступу Прем'єр-міністр Великобританії також звинуватила російського президента Володимира Путіна в бажанні підірвати норми міжнародного права.

«Як ми побачили на прикладі незаконної анексії Криму, немає сумнівів у бажанні президента Путіна підірвати міжнародну систему, засновану на правилах, для того щоб просунутися в переслідуванні власних інтересів», — сказала вона.

Попередник Терези Мей Девід Кемерон розраховував, що парламентарії висловляться за заміну всіх чотирьох підводних човнів класу Vanguard, що становлять ядерні сили Британії морського базування.

Ракети «Трайдент» прийшли на зміну системі «Поларіс» у 1990-ті роки. Чотири підводні човни, оснащені ними, вичерпають свій ресурс до кінця 2020-х років. Кожен човен несе по 16 ракет (48 боєголовок). Один із підводних човнів постійно перебуває в морі на бойовому чергуванні, один — на плановому обслуговуванні, два стоять у гавані або проводять навчальні маневри.

Продовження програми Trident обійдеться, як очікується, у більш ніж 40 млрд фунтів.

Того ж дня депутати парламенту Великобританії проголосували за модернізацію ядерного щита країни. Зокрема, палата громад у більшості схвалила план програми Trident з будівництва нових атомних підводних човнів. Незважаючи на незгоду з боку Шотландської національної партії (SNP) та деяких депутатів лейбористів, за проголосували 472 депутата, проти — 117.

Відтепер британський уряд має намір до 2030 року замінити всі чотири підводні човни класу Vanguard на нові — класу Successor.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

ОФІЦЕРІВ ДЛЯ МОРСЬКОЇ ПІХОТИ ГОТУВАТИМУТЬ В ОДЕСІ

До переліку військових спеціальностей ВМС ЗС України введено нову спеціалізацію — управління діями підрозділів морської піхоти

Підготовку майбутніх офіцерських кадрів для елітних підрозділів національного флоту покладено на Військову академію в місті Одеса. Як повідомив заступник начальника Військової академії з навчальної роботи — начальник навчального відділу полковник Олег Масалій, 2016 року, вперше за часи незалежності України командуванням Військово-Морських Сил Збройних Сил України здійснено державне замовлення на підготовку двадцяти курсантів цієї спеціалізації.

— Наш військовий виш було обрано не випадково, — сказав полковник Олег Масалій. — Військова академія вже багато років здійснює підготовку фахівців з управління діями підрозділів високомобільних десантних військ, а також з управління діями підрозділів розвідки та підрозділів спеціального призначення. Підготовка командного складу для ВДВ і для підрозділів морської піхоти — споріднені речі.

Триває робота з розробки стандарту підготовки майбутніх морських піхотинців та навчального процесу.

З третього курсу курсантів почнуть готувати безпосередньо до управління діями підрозділів морської піхоти

ЧОРНІ БЕРЕТИ КУРСАНТИ ОТРИМАЮТЬ ПІД ЧАС ВІЙСЬКОВОЇ ПРАКТИКИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО У ПІДРОЗДІЛАХ МОРСЬКОЇ ПІХОТІ

Планується, що під час перших двох навчальних років майбутні морські піхотинці опановуватимуть знання з програми підготовки високомобільних десантних військ, до якої входитимуть загальноосвітні дисципліни, а також загальна тактика, радіохімічний захист, інженерна підготовка та зв'язок. Окрім того, з першого курсу вони братимуть участь у заняттях зі стрибків з парашутом.

— З третього курсу курсантів почнуть готувати безпосередньо до управління діями підрозділів морської піхоти, — говорить Олег Масалій. — Також вони вивчатимуть сучасне озброєння та військову техніку, що перебуває зараз на озброєнні в підрозділах морської піхоти.

Після завершення вступної кампанії двадцять юнаків, які вирішили пов'язати життя з морською піхотою, пройдуть первинну військово-професійну підготовку й одягнуть чорні берети корабельного складу для складання Військової присяги. Але справжні чорні берети треба ще захистити — їх вони отримають під час військової практики безпосередньо у підрозділах морської піхоти.

Євген СИЛКІН

Право носити чорний берет потрібно вибороти

Серед спеціальностей, які сьогодні потребує український флот, є як матроси, мотористи, так і артилеристи, водії та зв'язківці

З ПОЧАТКУ РОКУ ЛАВИ ВМС ПОПОВНИЛИ 2500 КОНТРАКТНИКІВ

У порівнянні з аналогічним періодом минулого року кількість охочих проходити військову службу в підрозділах українського флоту зросла у декілька разів. Про це під час брифінгу повідомив начальник управління персоналу — заступник начальника штабу командування Військово-Морських Сил Збройних Сил України капітан 1 рангу Олександр Шевченко.

На зростання статистики не в останню чергу вплинуло підняття рівня грошового забезпечення військових. Утім існують проблеми із забезпеченням житлом контрактників. Водночас планується здійснення контрактникам виплат за оренду житла. Також в Одесі будуть переобладнані казарми під гуртожиток поліпшеного типу.

— За два роки після передислокації з тимчасово окупованої території Криму нам вдалося повністю відновити потенціал, який був у нас на півострові, — наголосив капітан 1 рангу Олександр Шевченко.

Серед спеціальностей, які сьогодні потребує український флот, є як матроси, мотористи, так і артилеристи, водії та зв'язківці. Також на службу запрошуються жінки. До речі, віднедавна перелік посад, які вони можуть обіймати, значно розширився. Відтепер жінки можуть бути і гранатометниками і командирами БМП.

За словами капітана 1 рангу Олександра Шевченка, враховуючи звільнення військовослужбовців, які були призвані під час мобілізації та кадрового забезпечення підрозділів сил берегової оборони, які були створені протягом останніх років, Військово-Морські Сили потребують ще близько 5000 контрактників.

Олександр ЗАВТОНОВ

Слухачі курсів підготовки осіб рядового та сержантського складу на Міжнародному центрі миротворчості та безпеки під час практичних занять

ЯК СЕРЖАНТИ СТАЮТЬ ЛЕЙТЕНАНТАМИ

У Збройних Силах України є низка навчальних закладів, які здійснюють перепідготовку молодших командирів на офіцерів за прискореною програмою

Брак офіцерських кадрів ланки «командир взводу, роти» ще до початку бойових дій на Сході країни був досить відчутним у нашому війську. З початком АТО ця проблема загострилася ще більше. Тому керівництво військового відомства прийняло рішення збільшити набір до військових вишів. Окрім того, дозволено проводити прискорену підготовку офіцерів з числа молодших командирів, які зарекомендували себе в АТО, вирізняються лідерськими якостями та мають вищу освіту. Цей матеріал насамперед для тих солдатів та сержантів, які мають певний досвід служби і прагнуть продовжити службу з офіцерськими погонами. Що для цього потрібно, де і як відбувається така підготовка?

Загалом у Збройних Силах України близько десяти вищих військових навчальних закладів. Серед них, зокрема: Військова академія (м. Одеса), Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, Українська військово-медична академія, Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації, Житомирський військовий інститут імені С.П.Корольова, Національна академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. Саме на прикладі Національної академії сухопутних військ ми надамо відповіді на вищезгадані запитання.

У цьому виші сьогодні проходять вже четверті курси військової підготовки осіб рядового та сержантського складу з вищою освітою, після завершення яких випускникам буде присвоєно первинне офіцерське звання «молодший лейтенант».

Як розповів заступник начальника Національної академії сухопутних військ з наукової роботи полковник Андрій Слюсаренко, такі курси діють з 2015 року. За цей період вдалося підготувати понад півтисячі молодших лейтенантів. У вересні розпочнуться п'яті курси підготовки осіб рядового та сержантського складу.

— Основними вимогами для військовослужбовців контрактної служби, які бажають потрапити на такі курси, є наявність вищої освіти (від бакалавра та вище), військового звання від молодшого сержанта та бажання пов'язати свою долю з військом, — повідомив Андрій Віталійович. — Курси невипадково у своїй назві мають словосполучення «осіб рядового та сержантського складу». На них можуть навчатися і солдати, але тільки ті, які були призвані до війська за мобілізацією.

Військовослужбовці, які бажають потрапити на навчання, мають звернутися до свого командування з відповідним рапортом.

За кількістю навчальних годин сержантські курси відповідають терміну навчання офіцерів запасу з числа студентів цивільних вишів і становлять три місяці. Втім їх програма кардинально відрізняється від тієї, за якою навчаються студенти. І це цілком зрозуміло, адже за партами тут не цивільна молодь, яка не нюхала пороху і, як правило, навіть не тримала у руках зброї. Тут навчаються військовослужбовці, 70% з яких — учасники АТО з бойовим досвідом. Їм не потрібно розповідати про ази військової справи, а тому програма складена так, щоб максимально зосередити слухачів саме на фаховій підготовці.

— Для прикладу, врахувавши побажання слухачів перших випусків, ми додали до програми навчання такі теми, як: «Антиснайперська підготовка», «Коригування вогню артилерії», «Саморобні вибухові пристрої», «Тактична медицина», «Орієнтування на місцевості». Практична складова навчання становить 80%, значна частина занять відбувається у нічний час, — розповів заступник начальника Національної академії сухопутних військ з наукової роботи полковник Андрій Слюсаренко.

На думку керівництва академії, перенавчання сержантів є більш ефективним у площині поповнення офіцерських кадрів, ніж підготовка їх з числа студентів. Останніх можна залучити до війська тільки під час мобілізації. А підготовлений контрактник одразу ж після закінчення курсу береться до виконання обов'язків за посадою. До того ж він є більш мотивованим і свідомо обирає свою життєву стежину з урахуванням досвіду служби.

Одним із таких прикладів є старшина Руслан Веселик, який уже понад 12 років проходить службу в 30-й окремій механізованій бригаді. За цей час він здолав шлях від солдата-водія до старшини — головного сержанта роти.

Руслан потрапив до армії одразу після школи, вищу освіту здобував, перебуваючи у війську. З початку проведення АТО його бригада однією з перших вирушила обороняти нашу державу. Загалом, у зоні АТО він пробув понад півтора року.

— Отримавши від командування пропозицію навчатися на відповідних курсах, погодився без вагань, — розповів старшина Руслан Веселик. — Адже поганий той солдат, який не мріє стати генералом!

ОДНІЄЮ З ОСНОВНИХ ВИМОГ ДЛЯ СЕРЖАНТІВ, ЯКІ БАЖАЮТЬ НАВЧАТИСЯ НА ОФІЦЕРСЬКИХ КУРСАХ, Є НАЯВНІСТЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Інший слухач, з яким я познайомився, — командир протитанкового відділення молодший сержант Олександр Сікорський з 13-го окремого десантно-штурмового батальйону 95-ї бригади ВДВ. У 2007 році він підписав перший контракт зі Збройними Силами України. Після його завершення продовжив службу в Державній пенітенціарній службі, а 2014-го звільнився у званні старшого лейтенанта і знову підписав контракт із ЗСУ. Відтоді Олександр проходить службу у високомобільних десантних військах. Перебував на посадах водія, командира протитанкового відділення. Загалом, протягом 2015 року він понад чотири місяці виконував завдання у зоні АТО. Як водій аеромобільної роти Олександр кермував «Спартаном». Він проїхав не одну тисячу кілометрів Донбасом, виконуючи бойові завдання.

Слід підкреслити, що всі курсанти курсів військової підготовки осіб рядового та сержантського складу знають, де продовжуватимуть службу. Більшість із них повернуться до своїх підрозділів. І це ще один позитивний момент, про який говорять уже командири військових частин. Адже саме таким чином вони підбирають собі кадри з тих людей, яких бачили у справі і яким довіряють.

12 серпня в Національній академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного відбудеться черговий випуск близько 150 молодших лейтенантів.

І насамкінець, тим, хто бажає отримати первинне офіцерське звання в стінах видового навчального закладу ще цього року, слід поквапитися, адже відповідні списки осіб повинні бути сформовані до початку серпня.

Роман ПОРОНЮК

ЧИ СТАНЕ СТАРШИНА ЖАРКОВ ОФІЦЕРОМ?

Старшині мотопіхотного батальйону Денису Жаркову — 23. У війську він провів уже 5 років. У вісімнадцять він пішов на строкову службу — потрапив до Окремого полку Президента України. Згодом підписав контракт і обійняв посаду командира відділення.

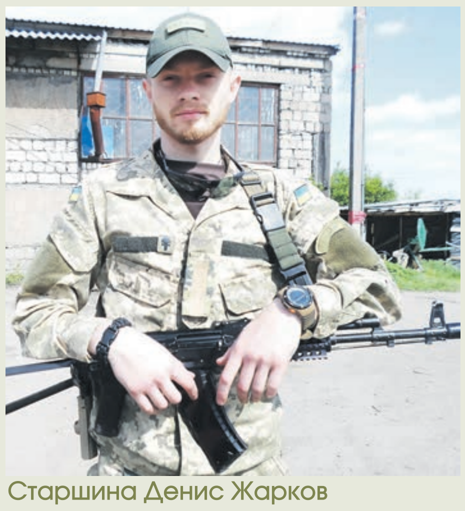
Коли почалася АТО, Денис написав рапорт із проханням направити його на передову. Тоді під Мар'їнкою воював його батько, призваний у першій хвилі мобілізації.

— Зрештою, я таки поїхав в АТО. Мене призначили на посаду головного сержанта роти, а згодом — старшини батальйону. У складі підрозділу служать люди різного віку — від двадцяти до шістдесяти років! І з кожним доводиться працювати індивідуально, знаходити спільну мову, підтримувати бойовий дух. І така робота мені подобається, — зізнається старшина Денис Жарков. — Я прагну не просто носити погони, виконувати службові обов'язки й отримувати за це гроші. Служба у війську — це справа, без якої я не уявляю життя!

Нещодавно молодший командир отримав від командування пропозицію стати офіцером. І вважає це найкращою оцінкою власної службової діяльності, старанності у службі та відданості військовому обов'язку.

Зараз оформлюються відповідні документи. Незабаром старшина Денис Жарков поїде на відповідні курси. А поки що він на Луганщині продовжує боронити рідну землю від російсько-терористичних військ.

Володимир КОРНІЯКА

Старшина Денис Жарков

СЕРЖАНТСЬКА ВЕРТИКАЛЬ НАШОГО ВІЙСЬКА

Вже внесено зміни до обов’язків сержантів. Тепер вони матимуть значно більше повноважень. Система підготовки сержантів буде чотирирівневою

— Підготовка і професіоналізація Збройних Сил України має критичне значення для успіху всієї військової реформи. Головною передумовою побудови оновленого національного війська за євроатлантичним зразком є створення дієвого сержантського корпусу, — таке завдання нещодавно поставив Президент України Петро Порошенко.

Про те, як ми рухаємось у цьому напрямку, наш кореспондент поцікавився у головного старшини Збройних Сил України — начальника Управління по роботі з сержантським складом Генерального штабу ЗС України старшого прапорщика Олександра Косинського.

— На початку цього року опрацьовано нову редакцію Концепції розвитку професійного сержантського і старшинського складу Збройних Сил України, з урахуванням досвіду, отриманого під час співробітництва з країнами-членами НАТО, та вимог нової Воєнної доктрини України, — говорить він. — А наприкінці травня проведено збори з сержантським і старшинським складом Збройних Сил України за участю Президента України. На них, зокрема і обговорювалися шляхи реалізації положень цієї Концепції.

Також фахівці Школи НАТО постійно проводять семінари, на яких, зокрема, йдеться про роль та місце в збройних силах країн-членів НАТО сержантського складу, його функцій та завдань, взаємодії сержантів з офіцерами та розподіл повноважень між ними. Крім того, внесено зміни до обов’язків сержантського і старшинського складу Збройних Сил України. Відтепер вони мають значно більше повноважень та чіткі завдання.

— Нині ми активно працюємо над удосконаленням системи підготовки сержантів. Вона буде чотирирівневою, а її основу складатимуть короткострокові курси лідерства, — продовжує старший прапорщик Косинський. — Окрім того, ведеться робота з підготовки інструкторського складу навчальних центрів Збройних Сил України. Це є передумовою для ефективного вдосконалення системи підготовки військовослужбовців Збройних Сил України та максимального наближення її до системи, прийнятої у країнах-членах НАТО.

Для цього у 197-му Центрі підготовки сержантського складу впроваджено курси інструкторів базового рівня. Вже проведено три курси, підготовлено 135 сержантів-інструкторів. Ще 19 військовослужбовців пройшли підготовку за спеціалізованими напрямками: інструктор з вогневої підготовки, інструктор з водіння танків та бойових машин. А на базі 184-го навчального центру наших військовослужбовців навчали фахівці Школи сержантів збройних сил Латвії.

— Нині, відповідно до рішення начальника Генерального штабу — Головнокомандувача Збройних Сил України, заплановано розвиток 197-го Центру підготовки сержантського складу з його подальшим переформуванням у Школу сержантів. На даний час відбувається розширення його фондів, — пояснює старший прапорщик Олександр Косинський. — Розвиток цього центру є однією з головних цілей діяльності підкомітету розвитку професійного сержантського корпусу Збройних Сил України Багатонаціонального об’єднаного координаційного комітету з питань військового співробітництва та оборонного реформування. Американська сторона до кінця літа 2016 року планує надати центру допомогу в удосконаленні навчальної матеріально-технічної бази.

Щоправда, в роботі зі створення професійного сержантського корпусу є деякі фактори, які пригальмовують процес. Ідеться про мотивацію військовослужбовців та їхнє грошове забезпечення, які, звісна річ, пов’язані між собою.

Адже після підвищення грошового забезпечення всім військовослужбовцям сержанти отримують не набагато вищу зарплатню від нещодавно призваного контрактника.

За словами старшого прапорщика Олександра Косинського, у професійній армії кар’єрна вертикаль військовослужбовців сержантського складу має формуватися паралельно до офіцерської. Контрактник повинен мати можливості побудувати військову кар’єру як професійний сержант, і при цьому мати гідне грошове забезпечення протягом служби, а також гідне пенсійне забезпечення при звільненні з неї.

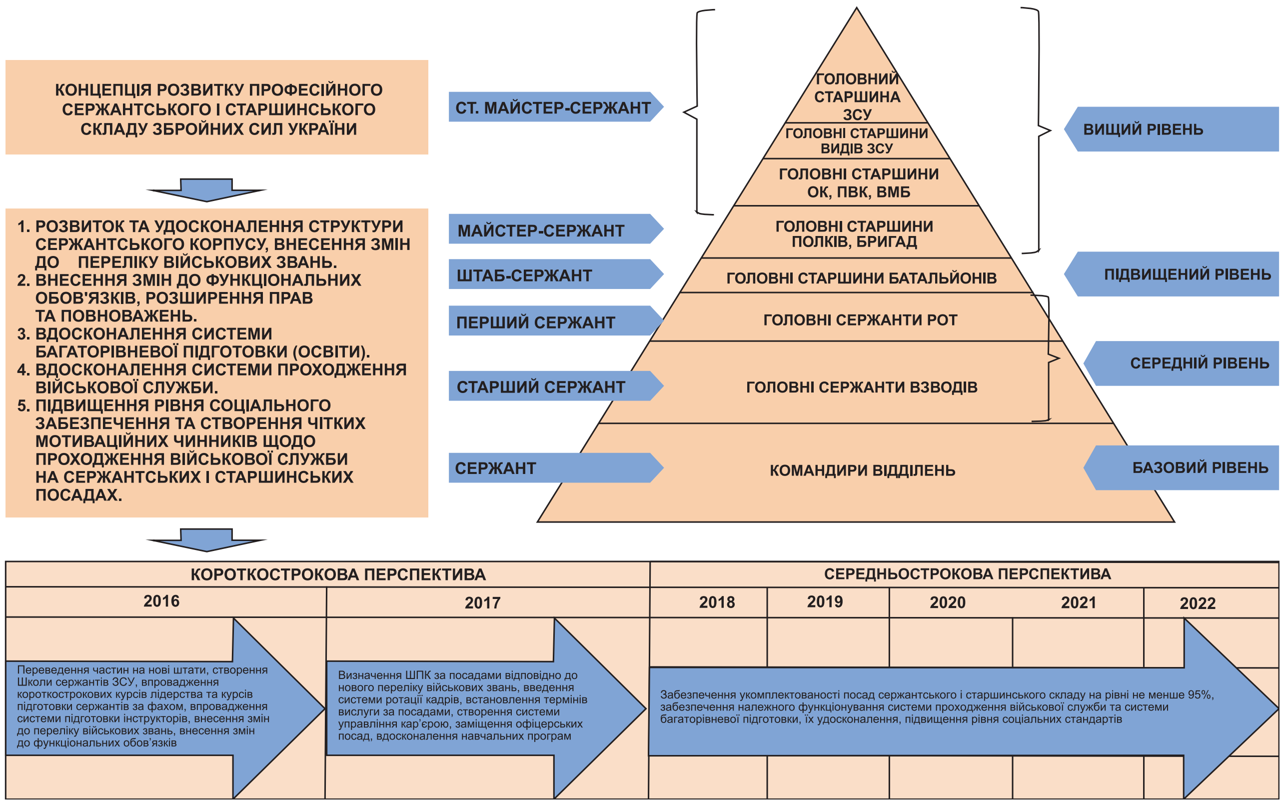
Нова професійна вертикаль сержантського складу передбачає 8 типових посад — командир відділення, головні сержанти взводу, роти, батальйону, бригади, головний старшина військ оперативного командування, головний старшина виду Збройних Сил України та головний старшина Збройних Сил України. Окрім цих, існує низка посад логістичного, технічного, інструкторського та штабного напрямків. А ще було прийнято рішення щодо заміни деяких первинних посад офіцерського складу на сержантські.

Наприклад, у країнах-членах НАТО рівень грошового забезпечення військовослужбовців офіцерського і сержантського складу залежить від рівня посади, яку вони обіймають у своїй вертикалі відповідно. Зазвичай, військовослужбовці, які обіймають посаду головного сержанта роти, мають грошове забезпечення не менше, ніж командир взводу, а головний сержант батальйону — практично на рівні з командиром роти і так далі.

— Тож для створення ефективного, професійного сержантського корпусу необхідно приводити нашу систему до натовської в усіх аспектах, — підсумовує головний старшина ЗС України.

Насамкінець варто нагадати, що з огляду на озвучену проблему, Президент України нещодавно поставив завдання щодо підвищення грошового утримання сержантському складу.

Роман ВУС

Концепція розвитку професійного сержантського і старшинського складу Збройних Сил України

ІНОЗЕМНИЙ ДОСВІД: ПІДГОТОВКА СЕРЖАНТІВ У АРМІЇ США

В армії США військове керівництво розглядає кадрову політику формування сержантського корпусу як найважливішу складову частину військового будівництва. У сержантському статуті збройних сил цієї країни так і записано: «Як сержант, я розумію, що я є членом корпусу, іменованим «Становим хребтом армії».

Там сержант — незаперечний авторитет. І пов’язано це саме з системою його підготовки. В Армії США новобранець сержантом не стане. Спочатку він повинен прослужити кілька років, потім (якщо він проявив себе гідно) рада сержантів відправляє його на піврічні курси. Закінчивши їх, солдат стає взводним сержантом. Це початковий курс. Далі, щоб обійняти сержантську посаду вищої сходинки, військовослужбовець повинен пройти наступний курс. Основний курс — для штаб-сержанта, після 7 років служби, підвищений — для сержанта першого класу, після 12 років служби, і курс головного сержанта — для отримання звання «головний сержант», після 21 року служби.

Причому кожен раз саме рада сержантів, які обіймають посади найвищої сходинки, визначає тих, хто вартий підвищення. Сенс постійного відбору кращих пояснювати не потрібно.

В американській армії до 70% відведено на самостійну підготовку солдата, і цим займаються саме

Американські професіонали під час навчань

сержанти. Адже там офіцер — це дійсно командир, а не вихователь для солдата.

Навчаються сержанти армії США у 27 училищах. Курс навчання включає: проблеми людських відносин, проблеми керівництва, доктрину повітряно-наземного бою, заощадження ресурсів, принципи національної безпеки, тактику, основний і підвищені курси підготовки сержантського складу.

Сержант оцінюється за трьома основними критеріями: мистецтво в практичній роботі, теоретичні знання і ставлення до служби.

Окрім того, неодмінною умовою є відмінна фізична підготовка. За американськими вимогами, право на оцінку «задовільно» і «добре» має тільки солдат. Сержанти й офіцери не мають права здавати нормативи з фізичної підготовки нижче ніж на «відмінно».

Ольга МИРОНОВИЧ

Під час практичних занять

Є ЗАВДАННЯ ДЛЯ «ТЕРБАТУ»

На Волині пройшли навчальні збори з підрозділами територіальної оборони

Раптова активність резервістів «тербату» дещо порушила пасторальний спокій Волині. Ще б пак: значна кількість чоловіків у одностроях зі зброєю, військові вантажівки на вулицях, блокпости… Щоправда навчальні. Бійці «тербатальйону» заспокоюють земляків, мовляв, зберігайте спокій, наше військо тренується!

…Посилення охорони й оборони визначених ділянок державного кордону, охорона важливих об'єктів державного і регіонального значення та комунікацій, виконання завдань комендантської служби, несення служби на блокпостах, боротьба з диверсійно-розвідувальними силами противника та незаконними збройними формуваннями… Це лише окремі завдання, які має виконувати особовий склад підрозділів територіальної оборони у разі необхідності. Для їх успішного виконання необхідні систематичні тренування особового складу та органів військового управління, які відповідають за укомплектування цих підрозділів.

Тимчасовий виконувач обов'язків військового комісара Волинського обласного військового комісаріату полковник Володимир Дриженков зазначив, що для військкоматів області виконання практичного призову військовозобов'язаних, формування підрозділів та проведення циклу індивідуальної підготовки резервістів на базі однієї з військових частин — справа давно не нова.

— Військкомати діють по-бойовому, бо завдання відповідальне — йдеться про безпеку краю та обороноздатність держави. Під час зборів бійців тероборони основна увага зосереджена на практичному вишколі. Вивчається штатне озброєння та військова техніка, способи їх застосування, вдосконалюються практичні навички їх експлуатації, — пояснив полковник Дриженков.

За віком та цивільними професіями «тербатальйон» доволі строкатий. Серед бійців підрозділів є державні службовці, вчителі, медики, будівельники, фермери, енергетики. У строю й керівники районів. Зокрема, фах стрільця здобуває перший заступник голови однієї з районних рад області — Олександр Пасинковський. Чиновник переконаний, що в наш непростий час упевнено тримати зброю в руках, влучно стріляти з неї, знати тактику, вміти надати домедичну допомогу та знатися на саперній справі повинен чи не кожен чоловік.

Декілька сотень резервістів посилено займаються на полігоні однієї з військових частин зі складу оперативного командування «Захід». Навчання проводять інструктори, які мають досвід участі в бойових діях у зоні проведення АТО. Один із них — офіцер колишнього 1-го батальйону тероборони «Волинь» майор Олег Киблюк. Він розповів, що під час зборів бійців територіальної оборони найбільша увага приділялася практиці з вогневої, тактичної та медичної підготовки. На полігоні проводилися денні та нічні стрільби з усіх видів стрілецької зброї, кулеметів, гранатометів. Також учасники зборів опановували саперну справу та рукопашний бій.

ПІД ЧАС ЗБОРІВ БІЙЦІВ НАЙБІЛЬША УВАГА ПРИДІЛЯЛАСЯ ПРАКТИЦІ З ВОГНЕВОЇ, ТАКТИЧНОЇ ТА МЕДИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ. НА ПОЛІГОНІ ПРОВОДИЛИСЯ ДЕННІ ТА НІЧНІ СТРІЛЬБИ З УСІХ ВИДІВ СТРІЛЕЦЬКОЇ ЗБРОЇ. ТАКОЖ УЧАСНИКИ ЗБОРІВ ОПАНОВУВАЛИ САПЕРНУ СПРАВУ ТА РУКОПАШНИЙ БІЙ

— Декому потрібно лише відновити бойові навички, когось навчаємо «з нуля». За короткий проміжок часу потрібно ознайомити бійців з усім спектром піхотного озброєння, — наголосив офіцер-інструктор. — Озброєння отримали різне. Є серед нього навіть такий «релікт», як кулемети «Максим». Однак ця зброя здатна забезпечити виконання певного спектра завдань навіть в умовах сучасного бою. Дітище американця Хайрема Максима може забезпечити для оборони укріплення хорошу щільність вогню. Нагадаю, що ефективна дальність стрільби з цього кулемета — до двох кілометрів. До того ж він здійснює 600–800 пострілів за хвилину і має рідинне охолодження ствола. Тож залишається лише міняти стрічки і доливати воду. «Максими» вкотре довели свою ефективність і надійність у ролі стаціонарних вогневих засобів на ВОПах та РОПах.

Боєць «тербату» Андрій Оніщук, який упродовж двох років активно бере участь у подібних навчаннях і, зокрема, опановує спеціальність кулеметника, зазначив, що кулемет системи Максима є невибагливим в обслуговуванні. Маючи достатньо боєприпасів, кулеметний розрахунок за декілька днів тренування може навчитися чергами «різати» мішені навпіл. Точність і щільність вогню залежать лише від навченості та злагодженості дій розрахунку.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ,
фото лейтенанта Надії ЗАМРИГИ

ВЕТЕРАНИ АТО ЗНОВУ ВЗЯЛИСЯ ЗА ЗБРОЮ

На території Міжнародного центру миротворчості та безпеки Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного проведено збори резервістів

Понад 150 резервістів із Львівської області впродовж десяти днів відновлювали військові навички у польових умовах. Переважна більшість серед них ті, хто вже має бойовий досвід, хто за мобілізацією проходив військову службу в зоні проведення антитерористичної операції. Один із них — старший солдат Юрій Німців. За плечима цього резервіста бої за Іловайськ у серпні 2014 року та за Дебальцеве у лютому 2015-го. Юрій Німців переконаний, що такі регулярні збори необхідні для підтримування військової готовності навіть досвідченим бійцям. Це нагода поділитися бойовим досвідом та отримати нові знання.

До речі, на збори залучалися львів'яни, які проходили службу в різних силових структурах. Наприклад, молодший лейтенант Василь Леськів свого часу служив у добровольчому батальйоні Національної гвардії України імені генерала Кульчицького, визволяв Слов'янськ, воював під Дебальцевим.

У Львівському обласному військовому комісаріаті повідомили, що головним завданням військового резерву є підвищення та підтримання військової навченості громадян для виконання завдань із захисту держави на професійному рівні. За словами заступника військового комісара Львівського облвійськкомату — начальника організаційно-мобілізаційного управління полковника Володимира Скиданенка, більшість резервістів, яких викликали на збори, добре вмотивовані. Люди розуміють, що сильна армія складається з добре підготовлених і свідомих бійців та боєздатного резерву. Також офіцер повідомив, що час проведення зборів командир військової частини заздалегідь узгоджував з резервістами та роботодавцями.

Василь ЛАБАЙ

Понад 150 резервістів із Львівської області впродовж десяти днів відновлювали військові навички у польових умовах

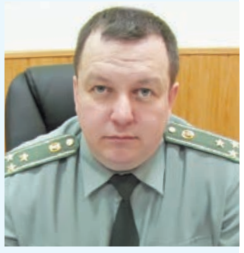
КОЛИ СОВІСТЬ МОВЧИТЬ,

або Чому до війська інколи потрапляють хворі

Під час медичного огляду

КОМЕНТАР ФАХІВЦЯ

Начальник Центральної військово-лікарської комісії Міністерства оборони України полковник медичної служби Роман Шевчук:

— Про порушену проблему у Військово-медичному департаменті МО України відомо, вживаються заходи для її розв'язання. Зокрема, створено мобільні групи, фахівці яких надають військкоматам допомогу в організації призову громадян на військову службу. Останнім часом силами ВЛК обласних військкоматів проводяться перевірки правильності винесених у районних військкоматах рішень щодо придатності чи непридатності мобілізованих громадян до військової служби. При виявлені порушень громадяни проходитимуть повторний медогляд комісіями, які функціонують при обласних військових комісаріатах. А у спірних випадках їх направлятимуть на медичний огляд вищими ВЛК.

В одному з військових госпіталів я познайомився з Максимом та Леонідом — десантником і танкістом — учасниками антитерористичної операції. Але на госпітальне ліжко вони потрапили не через поранення в бою. Їх обох призвали з хронічними хворобами, які під час служби загострилися.

— Медики чомусь не помітили наших хвороб, — сказали вояки. — Хоча ми говорили їм про це.

Попри те що Міністр оборони та начальник Генерального штабу постійно наголошують на необхідності прискіпливих медоглядів, які б «унеможливили потрапляння до армії хворих», такі випадки трапляються. Та, схоже, окремі посадові особи, відповідальні за цей напрямок роботи, не надто переймаються сумлінним виконанням покладених на них обов'язків. Бо тоді у військово-медичних клінічних закладах Міноборони не проходили б лікування військовики, яких «помилково» призвали до лав Збройних Сил.

— У моїй батареї були молоді люди, які не спроможні навіть подати снаряди до гармати, — розповів капітан Андрій М. — Вони потерпали від неврологічних хвороб, зокрема, радикуліту, з яким зайвий раз не поворухнешся.

Слова офіцера підтверджує начальник відділення неврології Національного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» полковник медичної служби Анатолій Ткачов.

— Десятки наших пацієнтів з числа учасників АТО, як показали обстеження, мали застарілі хвороби, — говорить Анатолій Володимирович. — Те, що вони опинилися в армії, та ще й в районі бойових дій, — на совісті призовних комісій, а точніше, тих лікарів, які входять до їх складу і проводять медичні огляди.

У 2015 році, за словами начальника відділу експертизи комплектування Центральної військово-лікарської комісії МО України підполковника медичної служби Миколи Ганоля, через хвороби, не пов'язані з проходженням військової служби, з числа мобілізованих комісовано понад тисячу військовослужбовців, котрі брали участь у АТО. При цьому 223 особи виключили з військового обліку, а майже 500 чоловік визнали непридатними до військової служби у мирний час.

ДЕРЖАВНІ АДМІНІСТРАЦІЇ ПОВИННІ ПРИДІЛЯТИ БІЛЬШЕ УВАГИ КОМПЛЕКТУВАННЮ ВІДПОВІДНИМИ ФАХІВЦЯМИ ПРИЗОВНИХ КОМІСІЙ. ПОТРІБНО ТАКОЖ ЗАБЕЗПЕЧИТИ ЇХ СУЧАСНОЮ МЕДИЧНО-ДІАГНОСТИЧНОЮ АПАРАТУРОЮ, ЯКА Б ДОПОМАГАЛА ВИЯВЛЯТИ ТІ ЧИ ІНШІ ХВОРОБИ, ЗОКРЕМА ЗАСТАРІЛІ

Окрім морального забарвлення, проблема, про яку йдеться, має ще й фінансово-матеріальне. Адже проведення кожної мобілізаційної хвилі, а їх, нагадаю, було 6, обходиться Міноборони в мільйони гривень. А хто підрахував фінансові втрати, пов'язані з перебуванням цих військовослужбовців у військово-медичних закладах?

Наприклад, один день перебування хворого військовослужбовця у Національному військово-медичному клінічному центрі «ГВКГ» коштує близько 300 гривень. Це з мінімальним набором медикаментів. А якщо необхідно проходити обстеження, то сума набігає кругленька. Бо, наприклад, магнітно-резонансна томографія голови коштує 639 гривень, доплерографія екстракраніальних артерій — 213 гривень, ультразвукове дослідження черевної порожнини — майже 200 гривень.

Мобілізовані до Збройних Сил, інших військових формувань проходять медичне обстеження. Його проводять за різними напрямками близько 10 лікарів-фахівців, що входять до складу військово-лікарських комісій при військових комісаріатах. Якщо раніше ці комісії функціонували безпосередньо у РВК, що, до речі, передбачено чинним законодавством, то сьогодні людей приймають переважно за місцем роботи, проживання, тобто в медзакладах МОЗ. Чому? А тому що в результаті багаторічного «реформування» Збройних Сил військкомати, принаймні значна їх частина, залишили свої приміщення і переїхали до інших, у яких, зважаючи на розміри, місць для розташування цих комісій не знайшлося. А це, звісно, позначилося на їхній роботі. Є проблема із комплектуванням призовних комісій досвідченими лікарями: керівники медичних закладів часто делегують до них колег, професійний рівень яких не є достатньо високим, людей пенсійного віку. Це теж позначається на виконанні функціональних обов'язків.

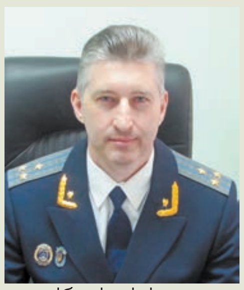
Постає цілком закономірне запитання: що робити у цій ситуації? На думку підполковника медичної служби Миколи Ганоля, державні адміністрації повинні приділяти більше уваги комплектуванню відповідними фахівцями призовних комісій. Потрібно також забезпечити їх сучасною медично-діагностичною апаратурою, яка б допомагала виявляти ті чи інші хвороби, зокрема застарілі.

— Це той мінімум заходів, який сприятиме розв'язанню зазначеної проблеми, — переконаний офіцер. — Ну і, звісно, треба притягувати до відповідальності посадовців, байдужих до здоров'я потенційних захисників країни.

Сергій ЗЯТЬЄВ

КОМЕНТАР ФАХІВЦЯ

Військовий прокурор Центрального регіону України старший радник юстиції Григорій Рябенко:

— Військовою прокуратурою було виявлено непоодинокі випадки, м'яко кажучи, формального підходу до виконання своїх обов'язків членами військово-лікарських комісій і посадових осіб відділів комплектування та призову під час проведення мобілізації.

Так, наприклад, під час 4, 5 і 6 хвиль мобілізації деякі військкомати Києва та області призвали близько 230 військовозобов'язаних, які були непридатні до військової служби за станом здоров'я. У більшості випадків це наслідок неналежного проведення медоглядів військово-лікарськими комісіями. За ці порушення, з ініціативи військових прокурорів, до дисциплінарної відповідальності притягнуто 15 посадових осіб військових комісаріатів Київської області та Києва.

Протягом мобілізації органами військової прокуратури виявлено випадки зловживання посадовими особами військових комісаріатів службовим становищем для надання незаконної відстрочки від призову за станом здоров'я. Зокрема, військовою прокуратурою викрито посадовця одного з районних військових комісаріатів Вінницької області, який отримав неправомірну вигоду у розмірі 400 доларів США за вплив на членів військово-лікарської комісії з метою отримання висновку про непридатність військовозобов'язаного до військової служби. Його дії кваліфіковано за ч. 2 ст. 369–2 КК України (зловживання впливом та одержання неправомірної вигоди за вплив на прийняття рішення особою, уповноваженою на виконання функцій держави). За цей злочин передбачена відповідальність у вигляді штрафу від семисот п'ятдесяти до однієї тисячі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення волі на строк від 2 до 5 років.

Також затримано посадову особу Подільського районного військового комісаріату міста Києва під час одержання 1500 доларів США за визнання непридатним до військової служби одного з призовників. Підстава для обвинувачення — ч. 3 ст. 368 КК України (прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою), а отже, посадовій особі загрожує покарання у вигляді позбавлення волі на строк від 5 до 10 років із позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до 3 років, з конфіскацією майна.

Обвинувальні акти за цими кримінальними провадженнями скеровано до суду, де триває їх розгляд.

Записав Сергій ЗЯТЬЄВ

Фото Дмитра МУРАВСЬКОГО

Часто залишаючись у «тіні», аеродромники забезпечують авіаторам виконання завдань у небі

ЩОБ ЗЛІТНА СМУГА НЕ БУЛА СХОЖОЮ НА НАШІ АВТОДОРОГИ

Підтримання аеродромів у «працездатному» стані — завдання не з простих і, відверто кажучи, не з дешевих

Домінування у повітрі забезпечується передусім наполегливою працею на землі. Власне, з аеродрому починається і саме тут закінчується виконання льотчиками бойового завдання. Кожному з них хочеться, аби цей «дім», як з любов'ю називають його пілоти, завжди був гостинним і затишним, готовим за будь-яких умов прийняти своїх «пташок». Та догляд за аеродромом — справа копітка і вимагає не тільки величезного бажання, а й неабияких можливостей. Можливостей професійних, технічних, фінансових…

Після розпаду СРСР незалежній Україні перейшла у спадок потужна аеродромна мережа, яка налічувала близько 100 військових летовищ, здатних приймати кілька тисяч літаків і вертольотів різних типів. Але тоді вважалося, що молода миролюбна держава не потребувала ані такої кількості авіації, ані, звісно, стільки аеродромів. Тож з часом переважну більшість колишніх військових летовищ було виведено з експлуатації та передано іншим суб'єктам господарювання чи взагалі ліквідовано.

Утримувати діючі військові аеродроми у «працездатному» стані, даючи можливість авіації робити свою справу в повітрі, — завдання не з простих і, відверто кажучи, не з дешевих.

— Справа в тому, що всі наші військові аеродроми перебувають в експлуатації понад 40 років. І з 1991 року на жодному з них не було проведено навіть капітального ремонту, — зауважує начальник інженерно-аеродромного управління логістики Командування Повітряних Сил полковник Павло Яворський. — Тож для підтримання аеродромної мережі Повітряних Сил ми плануємо і проводимо вибірковий поточний ремонт найбільш дефектних ділянок штучних покриттів.

Аби зрозуміти, наскільки витратним є підтримання аеродромної мережі української військової авіації в експлуатаційному стані, можна навести кілька цифр. Наприклад, майже половина наших військових аеродромів мають покриття з аеродромних плит ПАГ, середній термін експлуатації яких становить 15 років. А їх на одному аеродромі в середньому 18 тисяч штук. Зрозуміло, що за чверть століття, що минула з моменту проголошення незалежності України, усе покриття аеродромів давно слід було оновити.

Згідно з сьогоднішніми розцінками, лише для одного аеродрому закупівля нових аеродромних плит, залежно від їх типу, обійдеться військовому бюджету в суму від 180 до 240 млн грн. А для заливки швів необхідні: мастика (30 тонн за ціною 19 тисяч гривень за тонну на рік), цемент, пісок, щебеневий відсів, експлуатаційні витрати на монтаж та підвезення матеріалів тощо. Щодо аеродромів з монолітним покриттям, термін експлуатації якого дещо більший — близько 20 років, то вони, за словами фахівців інженерно-аеродромного управління, потребують не менше уваги і коштів.

Як зазначив офіцер відділу інженерно-аеродромного управління логістики Командування Повітряних Сил майор Андрій Грановський, 2016 року для виконання завдань, покладених на його структурний підрозділ, заплановано виділення понад 20 млн грн. Це становить трохи менше ніж 8 відсотків від потреби, тому використання кожної гривні тримається на суворому контролі.

Фактично, роботи на аеродромах розпочалися з перших днів цього року. Основний обсяг завдань покладено на окремі інженерно-аеродромні батальйони, якими командують полковник Олександр Катюха та підполковник Юрій Скобов'ят. Силами цих військових частин приводяться до ладу визначені об'єкти на більшості військових аеродромів Повітряних Сил ЗС України. Загалом, планується демонтувати пошкоджені ділянки аеродромних покриттів та встановити нове покриття, облаштувати польові аеродроми, здійснити реконструкцію та капітальний ремонт розташованих там будівель і споруд, вивезти сотні тонн ґрунту, будівельного та іншого сміття, демонтувати і перевезти плити з другорядних ділянок аеродромів, виконати низку робіт на інших об'єктах.

Окремим рядком хотілося б згадати про техніку «інжбатів», без якої виконати навіть найпростіші роботи на аеродромі фактично неможливо. Точніше про те, що сьогодні вона може працювати лише завдяки найвищому рівню професійності військовослужбовців, які її експлуатують та обслуговують.

ЗА ОСТАННІХ 25 РОКІВ ЧЕРЕЗ ОБМЕЖЕНЕ ФІНАНСУВАННЯ ЖОДНОГО РАЗУ НЕ ПРОВОДИВСЯ КАПІТАЛЬНИЙ РЕМОНТ ВІЙСЬКОВИХ АЕРОДРОМІВ

— Техніку, яку ми отримували за останніх 20–25 років, можна перелічити на пальцях, — говорить майор Андрій Грановський. — Здебільшого це ще стара, радянська. Але завдяки золотим рукам військовослужбовців вдається не лише підтримувати її «на ходу», а й виконувати поставлені завдання! Необхідні нам нові вантажівки, крани, землерийні машини та інша інженерна техніка — сьогодні виробляється в Україні в широкому асортименті і хорошої якості. Але через брак коштів вона не закуповується.

І найголовніше — люди. Попри усілякі проблеми і труднощі, вони залишаються гарантом успішного виконання будь-яких поставлених завдань, а ще — дозволяють пілотам не думати про те, що замість злітно-посадкової смуги на них може чекати щось на кшталт «традиційної» української автодороги…

Андрій ЯЦИК

Попри усілякі проблеми і труднощі, люди залишаються гарантом успішного виконання будь-яких поставлених завдань

МОДЕРНІЗАЦІЯ ПО-УКРАЇНСЬКИ: МІ-8МСБ-В — БАГАТОФУНКЦІОНАЛЬНИЙ ВЕРТОЛІТ-РЕКОРДСМЕН

Україна наближається до створення вертольота власного виробництва

Вертоліт Мі-8МСБ-В, модернізований на підприємстві «Мотор Січ»

Ще наприкінці дев'яностих років минулого століття запорізьке підприємство «Мотор Січ» за власні обігові кошти розпочало реалізацію амбітної програми — «Національний вертоліт». Цей шлях багатьом скептикам здавався майже безперспективним, бо самостійно опанувати виготовлення всіх складових вертольота складно. Але Україну недаремно називають авіаційною державою. Було створено власне конструкторське бюро з літакобудування. У Харківському авіаційному інституті відкрили факультет вертольотобудування, який на замовлення підприємства здійснює підготовку відповідних фахівців. Завдяки такому кроку нині на заводі достатньо висококопрофесійних кадрів, які, так би мовити, крокують у ногу з технічним прогресом.

Результатом цієї роботи стала низка перспективних розробок. Одна з них — середній транспортно-бойовий вертоліт Мі-8МСБ-В, створений в інтересах вітчизняного оборонного відомства. За словами фахівців-розробників АТ «Мотор Січ», суттєва перевага цього вертольота полягає в тому, що на ньому встановлений сучасний двигун — ТВ3-117ВМА СБМ 1В 4Е серії. Аби створити запас потужності, двигун спеціально деофрсували, причому вдалося зберегти наявний редуктор. Тепер навіть у випадку виходу з ладу одного з двигунів вертоліт зможе виконувати завдання на другому, працюючи в режимі так званої «надзвичайної ситуації». До того ж цей тип двигуна дозволяє вертольоту швидко відриватися від землі при максимальній завантаженості. А ще цей двигун не страждає від «кисневого голоду», що дозволило розв'язати проблему базування на висоті понад 2000 метрів над рівнем моря.

ДОВІДКА «НА»

У серпні 2013 року було встановлено новий світовий рекорд з набору висоти для вертольота Мі-8МСБ-В — 9155 метрів. Причому льотчикам-випробувачам знадобилося для цього 29 хвилин 30 секунд. «З новими двигунами від «Мотор Січ» вертоліт може використовуватися і в холод, і в спеку, і в умовах високогір'я. Перебуваючи на рекордних для вертольотів висотах, навіть в умовах розрідженого повітря або за температури навколишнього середовища 52 градуси за Цельсієм, вертоліт не втрачає потужності завдяки новим двигунам. Фактично, створено універсальну, всепогодну машину».

ЦЕЙ ГВИНТОКРИЛ ЗДАТНИЙ ЕФЕКТИВНО ЗНИЩУВАТИ БРОНЬОВАНУ ТЕХНІКУ, ВОГНЕВІ ТОЧКИ ТА ЖИВУ СИЛУ ПРОТИВНИКА. НА НЬОМУ ВСТАНОВЛЕНЕ ПОТУЖНЕ ОЗБРОЄННЯ — КЕРОВАНЕ І НЕКЕРОВАНЕ РАКЕТНЕ, БОМБАРДУВАЛЬНЕ, СТРІЛЕЦЬКО-ГАРМАТНЕ, А ТАКОЖ СИСТЕМА МІНУВАННЯ

Цей гвинтокрил здатний ефективно знищувати броньовану техніку, вогневі точки та живу силу противника. На ньому встановлене потужне озброєння — кероване і некероване ракетне, бомбардувальне, стрілецько-гарматне, а також система мінування. Повітряна машина може транспортувати вантажі та техніку, особовий склад — десант з озброєнням або поранених на ношах, а також брати участь у пошуково-рятувальних операціях.

На Мі-8МСБ-В встановлена лазерна система формування прицільної марки ФПМ-01КВ. Вона забезпечує можливість оперативного бойового застосування некерованих засобів ураження. Ця система також дозволяє виконувати стрільбу з нерухомих артилерійських установок вертольота вночі при спостереженні наземної цілі крізь окуляри нічного бачення. ФПМ-01КВ може використовуватися ще й як резервна система прицілювання під час застосування тепловізорів типу FLIR.

Варте уваги й те, що у вертольота досконало продумана система бортового захисту. Так, на Мі-8МСБ-В встановлена станція оптико-електронного пригнічення «Адрос». Вона забезпечує високоефективний захист вертольота від керованих ракет з інфрачервоними головками самонаведення різних типів. При цьому станція не вимагає інформації про тип та частоту роботи інфрачервоної головки самонаведення ракети, а також наявності системи виявлення пусків ракет.

На Мі-8МСБ-В встановлено і комбінований прилад створення перешкод «Адрос» КУВ 26–50. Він призначений для розміщення та викидання з одного приладу хибних теплових цілей та протирадіолокаційних пасивних перешкод калібру 26 та 50 міліметрів. Це призводить до появи хибної інформації про координати вертольота і, як наслідок, ракети, випущені по ньому, не влучають у ціль.

Розробники передбачили і захист вертольота від ракет із тепловими головками самонаведення. Для цього був встановлений екранно-вихлопний прилад АШ-01В, який підвішується до гвинтокрила з обох боків неподалік від вихлопних патрубків двигунів. Ця функція здійснюється завдяки екрануванню інфрачервоного випромінювання, яке створюють нагріті частини вихлопних трактів двигунів, а також шляхом зниження температури та зміни напряму виходу газів.

До речі, під час робочої поїздки до Запоріжжя начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал армії України Віктор Муженко не випадково завітав до флагмана українського вертольотобудування АТ «Мотор Січ». Він, зокрема, наголосив, що «нині вітчизняні підприємства активно працюють над модернізацією парку вертольотів Збройних Сил, покращенням їхніх характеристик, першою чергою завдяки встановленню нових двигунів, на виготовленні яких спеціалізується «Мотор Січ». За своїм потенціалом підприємство здатне у повному обсязі вирішувати питання щодо модернізації та ремонту вертолітної техніки для потреб вітчизняного війська, а також створити суто український вертоліт, який відкриє перед країною нові можливості. Вже є певні напрацювання у цьому напрямку і відповідні технічні рішення».

Сергій ВОРОНКОВ

Багатоцільовий транспортний літак Ан-178

ФАРНБОРО-2016:
6 ХВИЛИН НЕЗАБУТНЬОГО АВІАДРАЙВУ ВІД F-35 ТА АН-178

Упродовж роботи міжнародної авіакосмічної виставки підписано контрактів на загальну суму 123,9 млрд дол., продано 856 літаків та вертольотів

Минулими вихідними завершився Міжнародний аерокосмічний салон Фарнборо-2016, де провідні компанії світу представили свої найновіші розробки. За традицією, головною подією для учасників, експертів та гостей цього заходу стала демонстрація нових літаків та авіаційних систем. За регламентом, кожному літаку організаторами було відведено лише 6 хвилин для польоту. Участь у польотах брав і багатоцільовий транспортний літак Ан-178, виготовлений столичним ДП «Антонов». Завдяки майстерності нашого екіпажу, його політ був дуже видовищним: глядачі затамовували подих, коли літак один за одним виконував круті віражі та крени, а також проходив над злітною смугою на мінімальній висоті.

Після приземлення командир екіпажу Ан-178 льотчик-випробувач ДП «Антонов» Андрій Спасібо не приховував, що під час демонстрації дійсно було складно. Адже доводилося літати поміж двома лондонськими аеропортами-гігантами Gatwick та Heathrow. «Зона дуже маленька, і треба на таких великих машинах вкластися у визначені повітряні межі. Ми ж не винищувачі, хоча виконали і деякі елементи з їх пильотної програми», — сказав він.

Окрім того, традиційно впродовж роботи виставки відбувалися численні переговори з іноземними партнерами, зокрема, з Індії, США, Франції, Великобританії, Саудівської Аравії. На них обговорювалися питання взаємодії за програмами сімейства Ан-148, Ан-158, нових транспортних літаків Ан-178 та Ан-132.

На Фарнборо Ан-178 зустрівся зі своїм основним конкурентом — бразильським Embraer KC-390. Цей військово-транспортний літак може стати основою транспортної авіації ВПС Бразилії. Хоча він і перевищує Ан-178 за габаритами і потужністю, але й коштує в рази дорожче. Час покаже, кому потенційні замовники віддадуть перевагу.

Свою новинку, яка замінить літаки сімейства Boeing 737 Next Generation, представив і один із лідерів світового авіабудування — компанія Boeing. Ідеться про перший реактивний лайнер Boeing 737 MAX з удосконаленою конструкцією крилець та новими двигунами. Це дозволяє суттєво покращити його експлуатаційні характеристики та зменшити витрату пального на 13% порівняно із найсучаснішими вузькофюзеляжними крилатими машинами. Постачання першого Boeing 737 MAX заплановано на 2017 рік.

А компанія Airbus Group представила не лише комерційні, а й військові літаки, а також вертольоти і космічні системи. Так, у сегменті вузькофюзеляжних літаків продемонстровано поліпшену версію пасажирського реактивного літака Airbus A320neo. Головна зміна полягає у нових двигунах, які знизять витрату палива на 15%, експлуатаційні витрати — на 8%, кількість викидів у повітря — не менше ніж на 10%, а також зменшать рівень шуму (порівняно з класичними моделями серії A320). А щоби показати свої позиції в сегменті широкофюзеляжних літаків, ця компанія виставила тестову модель A350 XWB. У цьому літаку фюзеляж та крила виготовлені головним чином з вуглепластика.

НА ЦІЙ ВИСТАВЦІ АН-178 ЗУСТРІВСЯ ЗІ СВОЇМ ОСНОВНИМ КОНКУРЕНТОМ — БРАЗИЛЬСЬКИМ EMBRAER KC-390. ЦЕЙ ВІЙСЬКОВО-ТРАНСПОРТНИЙ ЛІТАК МОЖЕ СТАТИ ОСНОВОЮ ТРАНСПОРТНОЇ АВІАЦІЇ ВПС БРАЗИЛІЇ. ХОЧА ВІН І ПЕРЕВИЩУЄ АН-178 ЗА ГАБАРИТАМИ І ПОТУЖНІСТЮ, АЛЕ Й КОШТУЄ ДОРОЖЧЕ. ЧАС ПОКАЖЕ, КОМУ ПОТЕНЦІЙНІ ЗАМОВНИКИ ВІДДАДУТЬ ПЕРЕВАГУ

Зіркою ж авіасалону став винищувач-бомбардувальник F-35 Lightning II, розроблений американською фірмою Lockheed Martin. Він є другим у світі літаком п'ятого покоління після F-22. У його розробку та виготовлення вкладено чималі кошти. До речі, вартість одного винищувача становить близько 100 млн доларів. При цьому, за оцінкою експертів, з початку проекту витрачено астрономічну суму — приблизно 1,5 трильйона доларів, що робить цей літак найдорожчим в історії людства.

Відвідувачам цього міжнародного авіакосмічного салону було продемонстровано унікальний шолом пілота F-35B, який коштує 400 тис. доларів. Він являє собою спеціальний пристрій із системою нічного бачення, в якому використовується технологія доповненої реальності. Зображення з шести інфрачервоних камер виводить на дисплей пілота синтезовану картинку. Це дозволяє йому бачити, так би мовити, крізь літак, що значно полегшує процес спостереження за ціллю. На дисплеї також відображається інформація про об'єкти, відстані до них та інші необхідні дані.

За попередніми підсумками, впродовж роботи Фарнборо-2016 підписано контрактів на загальну суму 123,9 млрд дол., продано 856 літаків та вертольотів на 93,98 млрд дол., 407 двигунів на 22,7 млрд дол., а також реалізовано інших угод на 7,22 млрд доларів США.

Підготував Андрій ЛИСЕНКО

ОСНОВНІ ТАКТИКО-ТЕХНІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ F-35A

Маса літака	13290 кг
Максимальна злітна маса	29100 кг
Двигун	Турбореактивний двоконтурний з форсажною камерою
Максимальна швидкість	1900 км/год
Максимальна дальність польоту	2200 км
Бойовий радіус дії	1080 км

F-35 — НАЙСУЧАСНІШИЙ ВИНИЩУВАЧ ДЛЯ ВПС, ВМС ТА АВІАЦІЇ МОРСЬКОЇ ПІХОТИ

F-35 Lightning II — малопомітний винищувач-бомбардувальник п'ятого покоління, розроблений американською фірмою Lockheed Martin Aeronautics Company в трьох варіантах. F-35A (наземний винищувач зі стандартним зльотом та посадкою) — для потреб ВПС США; F-35B (винищувач з укороченим зльотом та вертикальною посадкою) — для Корпусу морської піхоти США і ВМС Великобританії; F-35C (палубний винищувач, зліт з палуби авіаносця за допомогою катапульти, посадка з використанням аерофінішера) — для потреб ВМС США.

Літак оснащений багатофункціональною РЛС AN/APG-8, яка ефективно використовується при веденні бою як проти повітряних, так і наземних цілей.

Озброєння цього винищувача становлять: 25-міліметрова чотириствольна авіаційна гармата General Dynamics GAU-22/A Equalizer (для F-35A гармата вбудована, а боєкомплект складається з 180 снарядів, для F-35B та F-35C гармата використовується на зовнішній підвісці, боєкомплект складається з 220 снарядів у підвісному контейнері); ракети класу повітря-повітря AIM-9 Sidewinder, AIM-132 ASRAAM і AIM-120 AMRAAM, крилаті ракети Storm Shadow і AGM-158 JASSM; кореговані бомби JDAM, кластерні бомби WCMD, керовані авіаційні бомби AGM-154 Joint Standoff Weapon та протитанкові ракети Brimstone.

Двигун Pratt&Whitney F135 є вдосконаленою версією двигуна F119, встановленого на винищувачі F-22.

КОЖЕН УЧАСНИК АТО МАЄ ПРАВО НА БЕЗКОШТОВНУ ПСИХОЛОГІЧНУ РЕАБІЛІТАЦІЮ

Про те, як скористатися таким правом, інформує Державна служба України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції

За висновками лікарів, переважна більшість бійців, які повертаються з зони бойових дій, потребують психологічної реабілітації. Бо часто хлопці, які пройшли війну, «привозять передову» додому. Їм потрібна адаптація. Для когось цей процес нетривалий, безболісний, а для інших — складний або навіть драматичний. Відомий вислів про те, що час лікує, у цьому випадку може не спрацювати. Тому треба довіритися спеціалістам. В Україні є спеціалізовані центри, які безкоштовно надають психологічну допомогу.

Послуги з психологічної реабілітації надаються учасникам АТО в реабілітаційних установах, з якими Державною службою, в установленому законодавством порядку, укладено договір про надання таких послуг.

Для того щоб скористатися правом на психологічну реабілітацію, учасник АТО має звернутися до органів соціального захисту населення за місцем реєстрації та написати відповідну заяву.

До заяви додаються:

1) копія посвідчення учасника бойових дій або інваліда війни;

2) документ, що підтверджує безпосереднє залучення до виконання завдань антитерористичної операції в районах її проведення.

Таким документом може бути:

довідка про безпосередню участь особи в антитерористичній операції, згідно з Порядком надання статусу учасника бойових дій особам, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 р. № 413 (зі змінами);

рішення відомчої (або міжвідомчої) комісії про встановлення особі статусу учасника бойових дій, як такій, що захищала незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брала безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення;

довідка про обставини травми (для осіб, які зазнали поранення внаслідок бойових дій у районі проведення антитерористичної операції);

витяг із протоколу засідання військово-лікарської комісії про встановлення причинного зв'язку захворювань, поранень, контузій, травм, каліцтв у колишнього військовослужбовця (для осіб, яким встановлено інвалідність).

Більшість бійців, які повертаються з зони бойових дій, потребують психологічної реабілітації

Слід пам'ятати, що під час подання копій посвідчень, необхідно обов'язково надати для перевірки й оригінали.

ДЛЯ ОТРИМАННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ЖОДНИХ ДОКУМЕНТІВ У МЕДИЧНИХ УСТАНОВАХ ОФОРМЛЮВАТИ НЕ ПОТРІБНО

Орган соціального захисту населення реєструє зазначені вище документи у відповідному журналі та видає отримувачу направлення до реабілітаційної установи.

Після отримання від органу соціального захисту населення направлення на реабілітацію (із зазначенням початку та закінчення курсу реабілітації), отримувач прибуває до реабілітаційної установи у термін, встановлений у направленні.

Варто звернути увагу на те, що для отримання психологічної реабілітації жодних документів у медичних установах оформлювати не потрібно.

Також радимо із запитаннями, що виникають стосовно можливостей або механізму отримання послуг з психологічної реабілітації, звертатися до відділу соціальної, професійної адаптації та психологічної реабілітації Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції телефоном за номером: (044) 281-08-31 або електронною поштою за адресою: vpr2014@ukr.net

(Інформацію підготовлено за матеріалами офіційного сайта Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції).

Назва реабілітаційної установи	Місце надання послуги	Телефон контактної особи
1. Дочірнє підприємство санаторно-оздоровчий комплекс «Джерельце» акціонерного товариства «Рівненський завод тракторних агрегатів»	вул. Санаторна, 10, с. Олександрія, Рівненський р-н, Рівненська обл., 35320	(050) 375 83 00
2. ДП «Клінічний санаторій «Курорт Березівські мінеральні води» ЗАТ «Укрпрофоздоровниця»	с. Березівське, Дергачівський р-н, Харківська обл., 62363	(095) 554 85 75 (098) 832 19 92 (067) 708 92 65
3. Товариство з обмеженою відповідальністю «Дитячий оздоровчий заклад санаторного типу «Подільський Артек»	вул. Лісова,1, с. Заозерне, Тульчинський р-н, Вінницька обл., 23664	(098) 803 46 63
4. Товариство з обмеженою відповідальністю «Коло друзів»	вул. Рози Люксембург, 1, м. Скадовськ, Херсонська обл., 75701	(067) 321 34 59
5. Товариство з обмеженою відповідальністю «Дніпропетровський регіональний центр баротерапії»	пров. Парусний, 16, м. Дніпро, 49018	(067) 5667595
6. Товариство з обмеженою відповідальністю «Хирів-Рент-Інвест»	вул. Добромильська, 5, оф.1, м. Хирів, Львівська обл., 82060	(093) 386 06 07
7. Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрреабілітація»	вул. Пролетарська, 36, смт Ворзель, Ірпінь, Київська обл., 08296	(067) 352 64 14
8. Товариство з обмеженою відповідальністю «Комплекс «Ріко»	вул. Шевченка, 105 А, м. Чернігів	(095) 289 54 50 (096) 267 78 91 (0462) 677 891
9. Товариство з обмеженою відповідальністю «Міжрегіональний реабілітаційний центр»	вул. Чорноморська, 16, смт Сергіївка, м. Білгород-Дністровський, Одеська обл., 67780	(066) 849 05 17
10. ДП «Санаторій «Новомосковський» ЗАТ «Укрпрофоздоровниця»	с. Орлівщина, Новомосковського району, Дніпропетровської області, 51215	(067) 633 66 15
11. ДП «Південь-Курорт-Сервіс» на базі санаторію «Орізонт»	вул. Гагаріна, 1А, смт. Сергіївка, м. Білгород-Дністровський, Одеська обл., 67780	(050) 495 30 02 (097) 570 26 45 (050) 495 30 01 (044) 494 73 11
12. ГО «Центр допомоги та реабілітації учасників АТО»	вул. Комсомольська, 41, м. Козелець, Чернігівська обл., 17008	(066) 204 80 61
13. Товариство з обмеженою відповідальністю Санаторій «Карпатські зорі» Центр реабілітації та оздоровлення	вул. Курортна, 3, м. Модричі, Дрогобицький р-н, Львівська обл., 82186	(067) 752 04 15

Тетяна вважає близькими всіх, кому допомогла і хто ще потребує її допомоги

«РУДЕНЬКА» — СВОЯ І СЕРЕД БАЙКЕРІВ, І СЕРЕД БІЙЦІВ

Тетяна Грубенюк — одна з героїнь фільму «Ефект доміно» про війну та волонтерський рух в Україні. Молода дівчина-волонтер допомагає бійцям, родинам загиблих та дитячим будинкам

Трасою на шаленій швидкості летить спортивний байк. З-під шолома виглядає руде волосся. Під звуки шаленого року тремтить душа Тетяни Грубенюк. Швидкість — віддушина після побаченого людського горя.

Її телефон не замовкає, а в щоденнику розписана кожна хвилина… 125 завдань над добу. «Руденька» — ангел-охоронець з сильним характером, як називають її бійці — змінила своє життя, промінявши модні тусовки на волонтерську діяльність у рідній країні. Вона читає «48 законів влади» Роберта Гріна і не чекає вдячності ні від кого, адже знає, що все в житті повертається бумерангом. Таке собі перезавантаження свідомості війною…

Для бійців вона — сестра, «психолог», постачальник, просто друг. З її рідних на Сході не служить ніхто, натомість тепер вважає близькими всіх, кому допомогла і хто ще потребує її допомоги. Одяг, їжа, ліки, провізія для полонених. Дівчина і до сьогодні засинає з телефоном у руках, і все їй до снаги.

Тетяна напевно ніколи не забуде перші прийняті борти з пораненими у столичному госпіталі. Зима, страшні бої у ДАПі, багато втрат та важкопоранених. Палати переповнені. Хтось із задоволенням спілкувався з волонтерами, розповідав атошні байки, жартував. Хтось мовчки лежав і дивився на стіну, згадуючи страшні картини війни. Аж раптом до палати зайшла дівчина-волонтер і, показуючи всім фото, сказала: «Там жінка телефонує. Шукає сина. Хлопці, хтось його бачив?» У палаті настала гробова тиша… Один із кіборгів мовчки ввімкнув відео з Інтернету і показав друзям страшний сюжет, знятий бойовиками, у якому на тлі розваленого аеропорту лежать понівечені тіла хлопців. Серед них — і той військовий… зовсім молодий хлопчина… «Як матері сказати, що його більше немає? Я не можу…» Стільки болю в усіх присутніх, стільки жалю… і страшенна жага помсти.

Щодня перед очами дівчини біль поранених, розпач рідних. Тетяна усвідомлює, аби підбадьорити бійців та їхніх близьких потрібна емоційна розрядка. У думках промайнуло: треба возити хлопців на концерти, запрошувати до госпіталю цікавих гостей. На пропозиції дівчини приїхати до хлопців відгукувались усі, до кого вона зверталася. Безкоштовні квитки на свої концерти та вистави надавали безліч зірок та організаторів.

Стали доброю традицією і байкерські пікніки. Ніколи не забуде дівчина тієї миті, коли на свято в інвалідному візку привезли хлопця з простріленими ногами. Він побачив мотоцикл і з захопленням вигукнув, неначе маленький хлопчик: «Це ж моя мрія! Ну ж бо, проїдьмося разом!» Обличчя дорослих чоловіків-бородачів у банданах просто заціпеніли. «Які проблеми, брате? Поїхали…» Вони пересадили його з візка на байк. Хлопця було не впізнати — таким щасливим і задоволеним він почувався. А у «Руденької» сльози на очах. Приємно було бачити, як здійснюються чиїсь мрії, але ще приємніше втілювати їх у життя. Вони і досі товаришують із тим хлопцем. Йому говорили, що не зможе ходити довгий час, а він не зневірився і за десять місяців встав на ноги! Ось таке зцілення добром, материнськими молитвами, жагою до життя та бажанням змінити свою країну на краще.

Згодом святкували байкерське весілля іншого молодого пораненого десантника. Поранені ноги, нестерпний біль, важке відновлення. Бійцю, який пережив жах війни, так хотілося подарувати емоції. За три доби Тетяна з іншими дівчатами волонтерами організували йому свято. Байкерський кортеж з прапором України простягнувся вулицями столиці. Батьки, яких запросили на весілля, витираючи сльози, сказали: «Не віриться, що чужі люди з такою любов'ю і турботою дбають про наших дітей. Дякуємо...»

Але найуразливіші серед підопічних «Руденької» — родини хлопців, яких забрала війна. Називати їхніх дружин "вдовами" не повертається язик. Одна історія, до якої Тетяна також залишилася небайдужою, стосується родини Ковальових. Василь пішов до АТО добровольцем. Про те, що стане батьком двійняток, дізнався перед самою смертю. Родина цієї звістки чекала довгих 12 років. Як згадують побратими, перед смертю Василь сказав: «Ні… тепер я точно не можу померти, в мене ж діти…» Але у війни свої правила. За декілька тижнів його не стало. Народилися дітки, аж раптом ще одна біда — доньці Соломійці потрібна допомога: у дівчинки діагностували гідроцефалію, прогнозували що дитина не зможе сама рухатися та їсти, потрібна була операція.

Всі гуртом кинулися родині на допомогу. Тетяна з друзями-волонтерами писали пости, підключали телефачення, тож згодом знайшовся спонсор, який проплатив лікування за кордоном. Згодом була вдала операція. А недалеко від німецької лікарні — «Руденька» з другим двійнятком Василя на руках чекала на звістку від лікарів та Марини, мами двійняток. Поки родина в реанімації, дівчина доглядала Соломійчиного братика. Не було відчуття, що це чужі люди… війна стирає ці межі дуже швидко.

До війни «Руденька» не думала про благодійність, а зараз не уявляє свого життя без того, щоби бути потрібною і допомагати людям. Її життя змінилося. Нині вона впевнена, що проживати порожні дні неприпустимо. Волонтерство — це стан її душі. Коли ти розумієш, що за життя не зробив жодної доброї справи, то й життя — не життя. Робити добро не важко. Якщо допоможеш врятувати від холоду бійця, купивши спальник, якщо приїдеш з пачкою печива до сиріт з дитячого будинку, а в будинок людини похилого віку привезеш ходунки, — це цінніше понад усе.

КОЛИ ТИ РОЗУМІЄШ, ЩО ЗА ЖИТТЯ НЕ ЗРОБИВ ЖОДНОЇ ДОБРОЇ СПРАВИ, ТО Й ЖИТТЯ — НЕ ЖИТТЯ

Сьогодні вона допомагає дитячим будинкам, дістає ліки для госпіталю та передової, отримує посилки з різних країн та відправляє в сім'ї загиблих. У неї багато друзів, серед яких українські зірки Олександр Педан, Фоззі, Фагот, Римма Зюбіна, Ярмак та багато інших, які охоче допомагають та відгукуються на її нові ідеї. Доля звела її і з хорватським футболістом Івіцею Пірічем, який два роки поспіль допомагає Україні й возить на реабілітацію солдатів, організовує відпочинок дітей переселенців та сімей наших захисників. Допомагають і друзі з Канади, Польщі, Америки, Італії. З перших днів підтримують друзі-байкери. Нині підтримка дівчатволонтерів неоціненна. Дівчина вважає, що друзі, які з'явилися у важкі часи — це саме цінне. Небайдужість стає доброю і правильною традицією.

Цікаво, що маленький бумеранг добра повернувся і до неї. Десь у Америці почули, що дівчині потрібна дорога деталь для мотоцикла. Її знайшли, а байкерський презент підписали так: «Маленький подарунок для людини з великим серцем за те, що вона робить для людей своєї країни…»

Тетяна МОРОЗ

«ЗАПРОШУЮ БІЙЦІВ НА ВІДПОЧИНОК ДО ЧЕРНІГІВЩИНИ»

Пенсіонер Юрій Мельников чекає учасників АТО до себе в гості

Нещодавно до редакції «Народної армії» завітав чоловік із проханням опублікувати у газеті листа. Пенсіонер Юрій Мельников не зміг залишитись осторонь і вирішив допомогти учасникам АТО, надавши їм можливість відновити свій психологічний і фізичний стан у своєму сільському будинку, розміщеному в заповідній зоні. Свого часу, втомившись від столичної метушні, він переїхав туди на постійне проживання.

«Шановні захисники держави, учасники бойових дій! Я можу тільки здогадуватись, яких випробувань ви зазнали на війні, скільки пережили втрат і болю. Але і я маю певний досвід душевного та фізичного відновлення після ударів долі. Під час ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи я отримав значну дозу опромінення. Я погано бачив, приймав прописані лікарями пігулки буквально жменями. А зараз читаю книги без окулярів і про ліки навіть не згадую.

Свого часу мені допомогло спілкування з українською природою: лісом, озерами та річкою, землею, яку я обробляю. Тому я пропоную тим із вас, хто не цурається життя в селі і хоче після фронтових знегод повернути собі душевну рівновагу та гарне здоров'я, безкоштовно оселитись на потрібний вам і вашій родині час у моєму домі. У господарстві є молодий сад і оброблений город, колодязь, лазня, пічка.

А головне — будинок стоїть безпосередньо у лісовій зоні одного із заповідних районів Чернігівщини. Поряд розташовані копані озера, рукою подати до Десни. Повірте, ніщо так не зціляє, як рідна природа».

Віктор ШЕВЧЕНКО

25 РОКІВ РОЗБУДОВИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ,

ЗАКАРБОВАНИХ У ГАЗЕТНИХ РЯДКАХ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

1993 рік: від романтичних гасел до повсякденної ратної праці

Читаючи підшивку газети «Народна армія» за 1993 рік, я намагався визначити гасло подій, під якими розбудовувалася національна армія. У цьому контексті про той рік можна сказати так: розпочався перехід від романтичних гасел до повсякденної ратної праці. Бо на той час уже заклали правові підвалини Збройних Сил України, на державному рівні визначили покрокові етапи практичної роботи. Та як і кожна нова справа, розбудова Українського війська мала не лише численних прихильників, а й критиків. Уперше наша армія потрапила під такий вогонь критики… з боку групи народних депутатів України. Вони звинувачували першого Міністра оборони України генерал-полковника Костянтина Морозова, очолювану ним команду в тому, що вони «комуністичну ідеологію» змінили на «націоналістичну». Газета «Народна армія» 5 січня 1993 року надрукувала заяву колегії Міністерства оборони України. Тимчасовий виконувач обов'язків керівника військового відомства генерал-полковник Іван Біжан спростував подібні звинувачення. Він запевнив громадськість у тому, що особовий склад Збройних Сил України виховується на ідеях самостійності та державної незалежності України, соборності та територіальної цілісності її земель. Колегія висловила впевненість, що така ідеологічна позиція відповідає загальнолюдським цінностям, нормам моралі та інтересам усіх військовослужбовців. Цю заяву підтримали військові ради ВПС, військ ППО та військових округів.

1993 рік ознаменувався початком співробітництва Збройних Сил України з США. На початку січня за океаном побувала офіційна українська делегація, до складу якої входив генерал-полковник Іван Біжан. Відповідаючи на запитання кореспондента «Народної армії» щодо останніх новин, привезених з Америки, Іван Васильович повідомив: «Є домовленість про те, що кілька молодих військовослужбовців будуть навчатися у військових закладах США».

ЗА РІВНЕМ ДОВІРИ У СУСПІЛЬСТВІ АРМІЯ НА ДРУГОМУ МІСЦІ ПІСЛЯ ЦЕРКВИ

Кореспондент газети «Народна армія» підполковник Сергій Нагорянський (ліворуч) з командиром 240-го осб ЗС України підполковником Іваном Ківою. Сараєво (1993 р.)

ШТОРМОВИЙ ВІТЕР ІЗ КРИМУ

Ще навесні 1992 року Президент України Леонід Кравчук у надрукованому в «Народній армії» зверненні до українського народу, депутатів усіх рівнів, населення Республіки Крим наголосив: «Політичний клімат Криму все більше нагадує похмуру дощову осінь і може вибухнути руйнівним смерчем. Деякі місцеві політики для цього використовують проблеми Чорноморського флоту, спекулюють на питаннях стану економіки Криму, мови, культури. Звідти лунають заклики до розриву зв'язків з Україною. А проведення референдуму з цього питання — це трагічний шлях до розколу». На тлі загострення ситуації відбувалося розгортання масового складання моряками ЧФ присяги на вірність Україні. Командування флоту розпочало переслідувати таких патріотів, а російські газети трубили на весь світ про нібито насильницькі акції щодо «завербовування» моряків флоту на бік України. «Народна армія» не залишилася осторонь цих та інших проблем. Так, 21 січня її номер вийшов із заголовком «Хто піднімає політичний шторм на Чорному морі?» З позначкою «Терміново у номер» було надруковано коментар генерал-полковника Івана Біжана під назвою «Людей кривдити ми не дозволимо!» Він запевнив, що всі моряки флоту, які склали українську присягу, залишаться на своїх і рівних посадах. На цій же шпальті була оприлюднена інформація командира артилерійської бригади полковника Бориса Кожевнікова, який повідомляв таку статистику: 82% офіцерів, 80% прапорщиків і 50% солдатів цієї військової частини присягнули на вірність Україні.

«Народна армія» друкувала роз'яснювальні матеріали з кримської тематики, публікувала історію цього питання, пояснювала, хто стоїть за створенням напруженої політичної обстановки на півострові. Так, 27 березня у газеті було розміщено статтю народного депутата України Богдана Гориня «Крим — кухня політичних провокацій», у якій наголошувалося, що «звернення» народу Криму пишеться в Москві. Коли читаєш нині ці рядки, розумієш, наскільки вони актуальні з огляду на те, як керівництво Кремля спланувало та здійснило окупацію Криму. А на той час керівництво держави, Міністерства оборони робило все для зниження політичного градуса навколо Чорноморського флоту, справедливого розподілу його сил. У цьому плані велике значення мала зустріч Міністра оборони України генерал-полковника Костянтина Морозова з екіпажем флагманського корабля Чорноморського флоту «Керч». Після спілкування з ним російські моряки подарували українському Міністру оборони свою безкозирку. Про цей факт газета розповіла у номері за 16 лютого. Визначною подією у розбудові Збройних Сил стало додавання до складу ВМС ЗС України флагманського корабля фрегат «Гетьман Сагайдачний» та корвета «Луцьк».

ЯКІ ПРОБЛЕМИ ВИЯВИЛА ПЕРША ВИЇЗНА РЕДАКЦІЯ

У 1993 році з'явилися ознаки економічних проблем, які позначалися на умовах життя і служби військовослужбовців Збройних Сил України. Щоби бути у гущавині ратних буднів, добре вивчати проблеми людей у погонах, оперативно відгукуватися на їхні звернення, «Народна армія» започаткувала таку нову форму роботи, як виїзні редакції до гарнізонів. Перший звіт про її перебування у механізованій дивізії Одеського округу був надрукований 30 квітня. Тоді журналісти закцентували увагу громадськості на проблемі звільнення з війська молодих офіцерів. За даними начальника відділу кадрів з'єднання підполковника Олександра Обиденного, некомплект офіцерів взводної ланки сягнув 40 відсотків. Зі 100 випускників 12 лейтенантів уже звільнилися, ще 10 збиралися це зробити. Причину такого явища пояснив один з «утікачів» від офіцерської служби: «Я на цивільній посаді буду отримувати втричі більше, ніж начальник штабу дивізії…» До речі, започатковану практику проведення виїзних редакцій газета «Народна армія» активно використовує і нині у висвітленні проблем реформування Збройних Сил.

Редакція запровадила також нову рубрику «На контролі — житлова проблема». Журналісти постійно розповідали про те, як виконується розпорядження Президента України Леоніда Кравчука від 16 січня 1993 року про невідкладні заходи щодо забезпечення житлом військовослужбовців Збройних Сил України та членів їхніх сімей. Передбачалося у місячний термін розробити державну програму з цього питання на період до 2000 року. А розпочати її виконання передбачалося у 1993-му. Визначною подією у виконанні цього завдання стало рішення про будівництво в столиці так званого турецького містечка, де новосілля потім відзначили 1696 сімей військовослужбовців.

ВИСОКИЙ РІВЕНЬ ДОВІРИ ДО УКРАЇНСЬКОЇ АРМІЇ

За словами першого Міністра оборони України генерал-полковника Костянтина Морозова, станом на квітень 1993 року чисельність війська становила 525 тисяч осіб. На той час Збройні Сили вже здобули високий авторитет у суспільстві й на міжнародній арені. Останньому сприяла участь українського спеціального батальйону в миротворчій операції у Косові. Кореспондент «Народної армії» підполковник Сергій Нагорянський підготував кілька репортажів про героїзм і мужність українських миротворців. Напередодні 1994-го, у привітанні з нагоди Нового року Президент України Леонід Кравчук через нашу газету щиро привітав особовий склад 240-го окремого спеціального батальйону Збройних Сил України, високо оцінивши їхню службу.

А тепер щодо того, як український народ того року ставився до своїх захисників. 21 вересня «Народна армія» оприлюднила дані опитування, проведеного центром «Демократичні ініціативи». Після церкви армія була на другому місці за рівнем довіри у суспільстві (14% проти 20%). А от рівень довіри до уряду становив 3%, до Верховної Ради — 2%. Цікаво, що дані тодішнього опитування мало чим відрізняються від теперішніх результатів — Збройні Сили нині теж перебувають на другому місці за рівнем довіри народу.

Через два роки після призначення на посаду Міністра оборони України генерал-полковник Костянтин Морозов написав рапорт про добровільне звільнення. Його замінив генерал-полковник Віталій Радецький. Під його керівництвом у жовтні 1993-го відбулося перше стратегічне командно-штабне тренування Збройних Сил України. На ньому був присутнім перший глава держави. У виступі перед учасниками заходу Президент України Леонід Кравчук високо оцінив внесок першого Міністра оборони незалежної держави Костянтина Морозова у розбудову Збройних Сил України, а також усіх, хто разом із ним був причетним до цієї справи.

Наша наступна розповідь буде про те, як газета «Народна армія» висвітлювала розбудову національного війська 1994 року

Володимир ЧІКАЛІН

До 25-ї річниці Незалежності України «Народна армія» розпочинає цикл публікацій про відомих людей з українським корінням. І перший наш матеріал — про авіаконструктора Ігоря Сікорського, з ім'ям якого пов'язують взагалі зародження, розвиток і сьогодення гвинтокрилів.

ЯК КИЯНИН ІГОР СІКОРСЬКИЙ СТАВ ГОЛОВНИМ АВІАКОНСТРУКТОРОМ ХХ СТОЛІТТЯ

Наш земляк створив багатомоторний пасажирський літак і бомбардувальник, а також запустив в серію грізну зброю — вертольоти

Ігор Сікорський перед випробуваннями свого лайнера — амфібії комерційного класу в Майамі, 1936 рік

Робур, герой виданого 1886 року фантастичного роману Жуля Верна, переконував наукове співтовариство, а заодно і читачів: «Птах, що летить, насправді не що інше, як гвинт. Ось чому двигун майбутнього — гвинт».

Через три роки після того, як роман «Робур-Завойовник» з'явився на книжкових полицях Парижа, у Києві народилася людина, для якої ця книга стала улюбленою. Це був Ігор Сікорський. Він, майбутній авіаконструктор, здійснить багато передбачень Жуля Верна. Популярність йому принесуть гелікоптери. Але спочатку були аероплани…

Батьки майбутнього авіаконструктора бачили в ньому морського офіцера, але ці надії розвіяло слабке здоров'я нащадка. Як пізніше згадував сам Сікорський, при різкій зміні погоди у нього носом йшла кров. Тому відразу після закінчення 1907 року Морського корпусу Сікорський вступив до Київського політехнічного інституту.

На початку XIX століття газети навперебій повідомляли навіть про найнезначніші випробування літальних апаратів у світі. І особливо — про американців, братів Райт.

Тим часом у Києві Сікорський закинув навчання в інституті й увесь час проводив у імпровізованій майстерні на подвір'ї батьківського дому на Ярославовому Валу. Згодом він, разом із друзями, спорудив на Куренівці ангар, в якому вони побудували перший аероплан. Своєю чергою його перший політ відбувся 3 червня 1910 року. Машина піднялася на 1,5 м і за 12 секунд пролетіла 200 м.

Як пише журнал «Новое время», на цьому команда не зупинилася. Вже за рік Сікорський взяв на борт свого аероплана перших двох пасажирів. А в серпні 1911-го його запросили брати участь у маневрах царської армії під Києвом, в яких молодий конструктор мав виконувати роль пілота-розвідника і фотографувати позиції «ворога».

Сікорський вилетів зі станції Гурівщина за маршрутом «Базува–Копилове–Людвинівка–Фасова» і назад. Він встановив тоді чотири рекорди Російської імперії: висота — 500 м, дальність польоту — 85 км (з трьома посадками для дозаправки), тривалість польоту — 52 хвилини, швидкість — 125 км/год.

У березні 1912 року 22-річний Сікорський прибув до Москви на авіаційну виставку. Саме тут Михайло Шидловський — голова акціонерного товариства «Руссо-Балт» (заводу, який виготовляв військову техніку) запропонував киянину посаду головного конструктора і контракт на п'ять років.

Якось засидівшись допізна за вечерею у Шидловського, конструктор виклав йому свою ідею багатомоторного важкого літака. Той вислухав і сказав: «Починайте негайно».

4 ЧЕРВНЯ 1914 РОКУ СІКОРСЬКИЙ ПІДНЯВ СВІЙ ЛІТАК «ІЛЛЯ МУРОМЕЦЬ» НА РЕКОРДНУ ВИСОТУ 2 ТИСЯЧІ МЕТРІВ З 10 ПАСАЖИРАМИ

Через півроку машина з чотирма двигунами, закритою кабіною і місцями для пасажирів була готова до випробувань. А 12 лютого 1914-го на ній піднялися в повітря 16 людей і собака. Разом ця компанія важила 1 290 кг. Пілотом був сам Сікорський.

Свій літак він назвав «Ілля Муромець». 4 червня 1914 року підняв його на рекордну висоту 2 тисячі метрів з 10 пасажирами. А 16–17 червня відбувся найдовший у світі пасажирський переліт на аероплані за маршрутом «Петербург–Київ» всього з однією посадкою.

Коли почалася Перша світова війна, Сікорський переобладнав своїх «Муромців» під бомбардувальники. До 1917 року «Руссо-Балт» виготовило 85 літаків, які здійснили близько 400 бойових вильотів.

Жовтневий переворот призупинив роботу Сікорського. Він опинився на роздоріжжі — ідей безліч, але як їх утілювати? «Роби що хочеш», — відповіла конструктору радянська влада.

Завдяки своїй популярності Сікорський легко отримав закордонний паспорт і на початку 1918 року з 500 англійськими фунтами відплив з Мурманська до Лондона, потім — до Парижа, а згодом — і до Нью-Йорка.

Однак і в Нью-Йорку не поспішали вкладати гроші в авіацію, яка все ще вважалася захопленням відчайдушних диваків. Сікорському довелося регулярно міняти житло на більш дешеве. Він намагався витрачати не більш як 80 центів на день на їжу. Певний час Сікорський навіть викладав математику в школі для дітей російських емігрантів.

У 1923 році, разом із друзями, він зареєстрував компанію Sikorsky Aircraft Corporation. У касі компанії на момент її заснування було $800, а в офісі працювали шестеро людей.

До середини літа 1924 року Сікорський побудував літак S-29A. Демонстрація літака була успішною, і компанія отримала перше замовлення. Треба було транспортувати два піаніно з Рузвельтфілда до Вашингтона. На цьому заробили перші $500.

За наступні два роки S-29A здійснив кілька сотень вантажних і пасажирських рейсів. Та грошей все одно не вистачало. Тому вночі майно стерегли самі співробітники, включно з президентом фірми. Згодом пішли замовлення від великих перевізників і перші — від ВПС США.

Тільки 1928 року компанія Sikorsky Aircraft Corporation змогла придбати недорогу ділянку в Стратфорді (Коннектикут) і побудувати там справжній завод майже на узбережжі протоки Лонг-Айленд. Це було зручно, оскільки несподівано підскочив попит на літаки-амфібії, здатні злітати і сідати на воду. А їх Сікорський успішно будував ще в Петербурзі.

Побудований 1934 року на замовлення Pan American World Airways **гідроплан Sikorsky S-42 встановив десять світових рекордів, а 10 серійних S-42 стали першими у світі міжконтинентальними пасажирськими авіалайнерами, які забезпечили регулярні рейси через Атлантичний і Тихий океани.**

У 1938 році уряд США виділив $3 млн на створення гвинтокрилого військового флоту. Сікорський згадав захоплення своєї юності — й 1939 року здійснив свій перший політ спроектованим ним вертоліт VC-300. Гелікоптери Сікорського марки «S» 1941 року випуску були прийняті на озброєння збройними силами США. Відкриваючи Західний фронт Другої світової війни у Франції, американці дивували і союзників, і ворогів гвинтокрилими машинами конструктора-киянина.

У цілому компанія Сікорського створила 17 базових літаків та 18 гелікоптерів. На вертольотах S-61 вперше здійснено переліт через Атлантику (1967 року) і Тихий океан (1970 року) з дозаправкою у повітрі.

Вертольоти Сікорського перебувають на озброєнні американських ВПС і служби безпеки американських президентів, починаючи з Дуайта Ейзенхауера.

Підготував Віталій СТЕПАНОВ

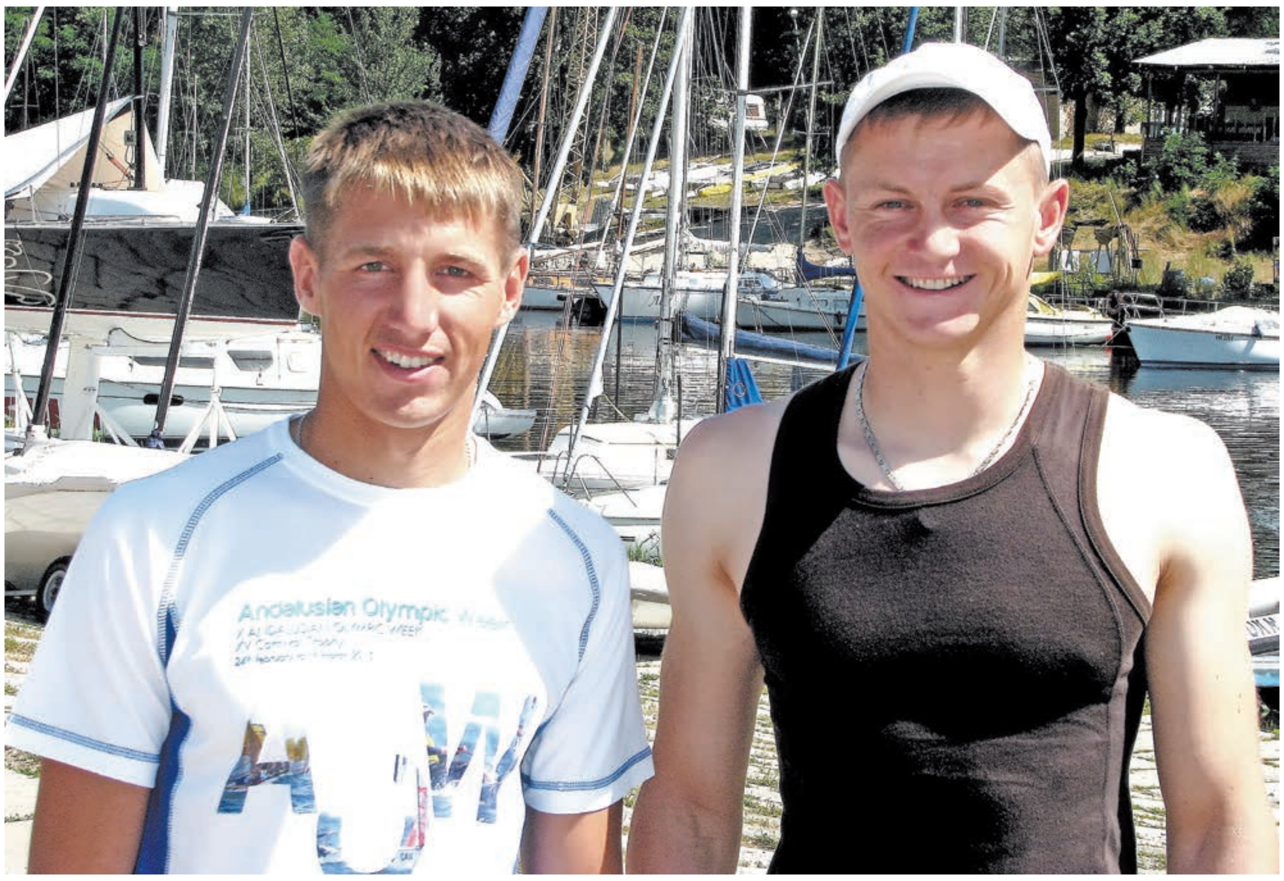
АРМІЯ США ЗАКУПИТЬ 8 НОВИХ ВЕРТОЛЬОТІВ UH-60M «ЧОРНИЙ ЯСТРУБ»

Авіаційна компанія «Сікорський» виборола контракт на будівництво восьми вертольотів UH-60M «Чорний яструб» для армії США, повідомляється у прес-релізі оборонного відомства США. Їх будівництво планується завершити до 30 червня 2017 року.

«ЗОЛОТИЙ ФЛОТ» АРМІЙСЬКИХ ЯХТСМЕНІВ

За одну путівку до Ріо крім українців боролися ще 78 екіпажів з Італії, Португалії, Бельгії, Польщі та Угорщини. В результаті на Олімпіаду їдуть наші хлопці

Борис Швець і Павло Мацуєв виступають разом лише 2 роки

1 квітня цього року екіпаж вітрильної яхти у складі армійських спортсменів Бориса Швеця та Павла Мацуєва виборов олімпійську ліцензію у класі «470» на відбірковій регаті 47 Trofeo SAR Princesa Sofia в іспанському місті Пальма-де-Мальорка.

— Після чотирьох кваліфікаційних гонок ми потрапили до так званого «золотого флоту», — розповідає Борис Швець. — Нашими суперниками у фіналі стали чотири італійські екіпажі, два португальських і один бельгійський. Після шести гонок ми випереджали головних конкурентів — італійців — на 20 очок.

Спортсмени з Італії зрозуміли, що ліцензія може відпливти від них до берегів Дніпра, і вдалися до рішучих дій, які не мали нічого спільного зі спортивною боротьбою.

— Під час чотирьох вирішальних гонок нам відверто заважали на старті та під час змагань, — продовжує Борис. — Мало того, що три італійські екіпажі намагалися «проштовхнути» вперед свій четвертий, так вони ще й підговорили португальців та бельгійців «пресувати» нас, витискати з дистанції і не давати фінішувати. Це були не змагання, а відверті знущання над нами.

Загалом, за підсумками дев'яти гонок, наш екіпаж набрав однакову суму балів з італійцями Маттео Капурро та Маттео Пуппо. Але оскільки кращим результатом армійців у цій регаті було друге місце, а в італійців — шосте, перемогу, а разом з нею і здобуття олімпійської ліцензії, святкували Швець з Мацуєвим. Радощам хлопців не було меж!

Та в столиці їхній перемозі були раді не всі, особливо в Міністерстві молоді та спорту. Здавалося, що перемогу армійських яхтсменів чиновники відомства сприйняли як першоквітневий жарт. До того ж тривалий штиль у досягненнях вітрильників збірної країни притупив увагу міністерства до цього виду спорту. І тим паче олімпійської ліцензії ані в спортивному відомстві, ані в профільній федерації не чекали. А тому до бюджету не було закладено кошти на підготовку вітрильників до Олімпійських ігор.

«ТРИ ІТАЛІЙСЬКІ ЕКІПАЖІ НАМАГАЛИСЯ «ПРОШТОВХНУТИ» ВПЕРЕД СВІЙ ЧЕТВЕРТИЙ. ДО ТОГО Ж ВОНИ ПІДГОВОРИЛИ ПОРТУГАЛЬЦІВ ТА БЕЛЬГІЙЦІВ «ПРЕСУВАТИ» НАС, ВИТИСКАТИ З ДИСТАНЦІЇ. ЦЕ БУЛИ НЕ ЗМАГАННЯ, А ВІДВЕРТІ ЗНУЩАННЯ НАД НАМИ»

Гроші потрібні були передусім на придбання яхти (9 тисяч євро), яка відповідала б вимогам змагань на Олімпіаді (відповідної моделі, не старша за 2015 рік випуску), та вітрил (7 тисяч євро). Якби треба було дотримуватися всіх бюрократичних правил проведення тендера із закупівлі необхідного обладнання, то чекати на нього довелося б до закриття Олімпіади. На щастя, кошти на придбання яхти у Польщі виділив НОК України. Гірше склалася ситуація з вітрилами. Друзі спортсменів через соціальні мережі розповсюдили звернення із проханням допомогти яхтсменам зібрати кошти на вітрила. Через деякий час вдалося зібрати 3470 доларів США, і на тому допомога «завмерла». Поїздка до Ріо була під загрозою, адже до Бразилії яхта та вітрила повинні прийти у визначені організаторами терміни. Врятувала українська діаспора у США, надіславши кошти, яких бракувало.

— Ми висловлюємо подяку всім небайдужим людям, які нас підтримали, — говорить Борис Швець. — Особлива вдячність нашому тренеру Володимиру Кисельову, який доклав чималих зусиль, аби забезпечити нас човном, і вирішив багато адміністративних питань. Тепер наша яхта з вітрилами успішно прямує до Бразилії.

Уся ця метушня навколо човна з вітрилами, безперечно, заважала хлопцям цілеспрямовано тренуватися й успішно виступати на міжнародних змаганнях, які передували олімпійським стартам. Переїжджаючи з однієї спортивної бази до іншої, з одного міста до іншого, Борис із Павлом «зависали» в Інтернеті, «нагрівали» мобільні телефони, переймаючись суто організаційними питаннями. Втім на змаганнях Кільської регати в Німеччині, які відбулися наприкінці червня, хлопці зуміли посісти третю сходинку, пропустивши вперед господарів і російський екіпаж.

— Якщо відверто, то до Німеччини ми їхали не за нагородами, — зізнається Борис. — Для нас значно важливіше було придивитися до майбутніх суперників, перейняти досвід найсильніших яхтсменів і відчути атмосферу спортивної боротьби. Ми змагалися із сильними екіпажами Європи та світу, серед яких вирізнялись австралійці. Звісно, отримана «бронза» подіяла на нас позитивно — і ми підходимо до Олімпіади в Ріо у доброму гуморі.

— У Бразилії буде запекла боротьба, — доповнює колегу Павло Мацуєв. — Беззаперечними фаворитами майбутніх стартів є австралійці, хорвати та французи. Окрім того, як ми зрозуміли, суперником для нас буде і південноамериканський клімат та незвичні умови океанської бухти Гуанабара, де присутня сильна течія.

— Перед кожними змаганнями ми ставимо собі конкретну мету, — продовжує Борис Швець. — Бразильська Олімпіада не виняток. З огляду на сильний склад команд з 26 човнів, ми, як дебютанти, будемо боротися за місце в першій десятці. Гірше виступити ми не маємо права, адже виснажлива боротьба за ліцензію, відчайдушна допомога друзів, колег і просто небайдужих людей змушують нас «стрибати вище голови».

Армійцям Борису Швецю та Павлу Мацуєву до снаги відродити колишню славу яхтсменів у класі «470». Рівно 20 років тому український екіпаж у складі Євгена Браславця та Ігоря Матвієнка став чемпіоном Олімпійських ігор у Атланті, а 2004-го, посівши у Афінах дев'яте місце, ця пара завершила виступи. Тож 12 років поспіль Україна не мала олімпійської ліцензії в цьому класі.

Заключний етап підготовки екіпажу проходить на одній з вітрильних баз на Київському морі, а вже наступної неділі Борис Швець та Павло Мацуєв відлітають до Бразилії.

Олександр ТЕРЕВЕРКО

МОЛОДІСТЬ НЕ СТАНЕ НА ЗАВАДІ

Вітрильний спорт України у Ріо-де-Жанейро представлятиме спортсмен з армійського клубу — молодий віндсерфінгіст, срібний призер Чемпіонату світу серед юніорів, чемпіон країни серед дорослих, майстер спорту міжнародного класу Олександр Тугарєв. Він, наче свіжий вітерець, увірвався до складу Олімпійської збірної, отримавши ліцензію на чемпіонаті Світу з вітрильного спорту в Омані ще у листопаді минулого року. В активі Олександра цьогоріч бронзова нагорода на регаті в іспанському місті Ель-Пуерто-де-Санта-Марі. До речі, минулого року на цих же змаганнях Тугарєв виборов «золото». Тренери молодого спортсмена — Олександр Тугарєв (його батько) та Олексій Нижегородов — сподіваються, що Сашко не тремтітиме на Олімпіаді перед титулованими спортсменами і виявить свої найкращі вольові якості.

Олександр ТЕРЕВЕРКО

Наймолодший серед вітрильників Олімпійської збірної Олександр Тугарєв

Командування Військового інституту телекомунікацій та інформатизації оголошує конкурс на заміщення вакантних посад.

Завідувач кафедри іноземних мов факультету військової підготовки.

Кваліфікаційні вимоги: науковий ступінь та/або вчене (почесне) звання відповідно до профілю діяльності кафедри, а також стаж науково-педагогічної роботи не менш як 5 років.

Професор кафедри бойового застосування засобів зв'язку факультету телекомунікаційних систем та мереж;

Професор кафедри бойового застосування математичного та програмного забезпечення АСУ факультету інформаційних технологій в системах управління — 2 посади;

Професор кафедри підготовки підрозділів та частин спеціального призначення факультету військової підготовки;

Професор кафедри військово-гуманітарних дисциплін факультету військової підготовки.

Кваліфікаційні вимоги: науковий ступінь, вчене звання, стаж науково-педагогічної роботи не менш як 3 роки.

Доцент кафедри бойового застосування засобів зв'язку факультету телекомунікаційних систем та мереж — 2 посади;

Доцент кафедри бойового застосування математичного та програмного забезпечення АСУ факультету інформаційних технологій в системах управління — 3 посади;

Доцент кафедри бойового застосування автоматизованих систем управління військами факультету інформаційних технологій в системах управління;

Доцент кафедри бойового застосування військових систем захисту інформації факультету захисту інформації — 2 посади;

Доцент кафедри побудови військових інформаційно-телекомунікаційних систем факультету захисту інформації;

Доцент кафедри тактико-спеціальної підготовки факультету захисту інформації — 2 посади;

Доцент кафедри підготовки підрозділів та частин спеціального призначення факультету військової підготовки;

Доцент кафедри військово-гуманітарних дисциплін факультету військової підготовки;

Доцент кафедри іноземних мов факультету військової підготовки.

Кваліфікаційні вимоги: як правило, науковий ступінь, вчене звання, досвід науково-педагогічної роботи; також допускаються науково-педагогічні працівники без наукового ступеня, вченого звання, які мають не менш як 5 років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці.

Старший викладач ВНЗ кафедри бойового застосування засобів радіозв'язку факультету телекомунікаційних систем та мереж;

Старший викладач ВНЗ кафедри бойового застосування математичного та програмного забезпечення АСУ факультету інформаційних технологій в системах управління — 3 посади;

Старший викладач ВНЗ кафедри технічного та метрологічного забезпечення факультету інформаційних технологій в системах управління;

Старший викладач ВНЗ кафедри тактико-спеціальної підготовки факультету захисту інформації — 2 посади;

Старший викладач ВНЗ кафедри іноземних мов факультету військової підготовки — 2 посади.

Кваліфікаційні вимоги: стаж науково-педагогічної роботи не менш як 3 роки, проведені навчальні заняття, видані навчально-методичні посібники.

Викладач ВНЗ кафедри бойового застосування засобів зв'язку факультету телекомунікаційних систем та мереж;

Викладач ВНЗ кафедри бойового застосування засобів засекречувального зв'язку факультету телекомунікаційних систем та мереж — 2 посади;

Викладач ВНЗ кафедри бойового застосування засобів радіозв'язку факультету телекомунікаційних систем та мереж — 2 посади;

Викладач ВНЗ кафедри бойового застосування математичного та програмного забезпечення АСУ факультету інформаційних технологій в системах управління;

Викладач ВНЗ кафедри технічного та метрологічного забезпечення факультету інформаційних технологій в системах управління — 3 посади;

Викладач ВНЗ кафедри бойового застосування військових систем захисту інформації факультету захисту інформації — 3 посади;

Викладач ВНЗ кафедри побудови військових інформаційно-телекомунікаційних систем факультету захисту інформації;

Викладач ВНЗ кафедри тактико-спеціальної підготовки факультету захисту інформації — 3 посади;

Викладач ВНЗ кафедри підготовки підрозділів та частин спеціального призначення факультету військової підготовки;

Викладач ВНЗ кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту факультету військової підготовки;

Викладач ВНЗ кафедри військово-гуманітарних дисциплін факультету військової підготовки — 2 посади;

Викладач ВНЗ кафедри іноземних мов факультету військової підготовки — 2 посади.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища освіта, випускники ад'юнктури (аспірантури).

Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку інформаційних систем, програмного та математичного забезпечення);

Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку телекомунікаційних систем);

Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку засобів радіорелейного, тропосферного, проводового зв'язку);

Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (криптографічного захисту в інформаційно-телекомунікаційних системах) — 2 посади;

Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку радіо- і супутникових систем);

Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (спеціальних досліджень).

Кваліфікаційні вимоги: як правило, вчене звання (науковий ступінь) та стаж не менш як 5 років науково-дослідної (науково-педагогічної) роботи у відповідній галузі знань.

Старший науковий співробітник науково-організаційного відділу — 3 посади;

Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку інформаційних систем, програмного та математичного забезпечення);

Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (безпеки безпроводних мереж);

Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем забезпечення засобами зв'язку та автоматизації);

Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (метрологічного, правового, методологічного та організаційного забезпечення інформаційних систем);

Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (метрологічного забезпечення) науково-дослідного відділу (метрологічного, правового, методологічного та організаційного забезпечення інформаційних систем);

Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (наукового супроводження, розроблення стандартів планування зв'язку та підготовки військ зв'язку);

Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку телекомунікаційних систем) — 2 посади;

Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку радіо- і супутникових систем);

Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку засобів радіорелейного, тропосферного, проводового зв'язку);

Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (комплексних систем захисту інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах) — 2 посади;

Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (супроводження та впровадження робіт зі створення ЄАСУ, комплексів та засобів зв'язку, автоматизації та захисту інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах);

Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів);

Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (кібернетичної безпеки в інформаційно-телекомунікаційних системах) — 2 посади;

Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (спеціальних досліджень);

Старший науковий співробітник проектно-конструкторського науково-дослідного відділу (створення комплексів та засобів зв'язку, автоматизації, захисту інформації та кіберзахисту інформаційно-телекомунікаційних мереж).

Кваліфікаційні вимоги: як правило, вчене звання (науковий ступінь) та стаж не менш як 3 роки науково-дослідної (науково-педагогічної) роботи у відповідній галузі знань.

Науковий співробітник науково-організаційного відділу — 3 посади;

Науковий співробітник науково-дослідного відділу (перспектив розвитку інформаційних систем, програмного та математичного забезпечення);

Науковий співробітник науково-дослідного відділу (безпеки безпроводних мереж);

Науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем забезпечення засобами зв'язку та автоматизації);

Науковий співробітник науково-дослідного відділу (метрологічного, правового, методологічного та організаційного забезпечення інформаційних систем);

Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (метрологічного забезпечення) науково-дослідного відділу (метрологічного, правового, методологічного та організаційного забезпечення інформаційних систем);

Науковий співробітник науково-дослідного відділу (наукового супроводження, розроблення стандартів планування зв'язку та підготовки військ зв'язку);

Науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку телекомунікаційних систем);

Науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку радіо- і супутникових систем);

Науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку засобів радіорелейного, тропосферного, проводового зв'язку);

Науковий співробітник науково-дослідного відділу (супроводження та впровадження робіт зі створення ЄАСУ, комплексів та засобів зв'язку, автоматизації та захисту інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах);

Науковий співробітник науково-дослідного відділу (електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів) — 2 посади;

Науковий співробітник науково-дослідного відділу (кібернетичної безпеки в інформаційно-телекомунікаційних системах);

Науковий співробітник проектно-конструкторського науково-дослідного відділу (створення комплексів та засобів зв'язку, автоматизації, захисту інформації та кіберзахисту інформаційно-телекомунікаційних мереж).

Кваліфікаційні вимоги: повна вища освіта та досвід науково-дослідної (науково-педагогічної) роботи у відповідній галузі знань, випускники ад'юнктури (аспірантури).

Для участі у конкурсі надсилаються такі документи (матеріали): рапорт, який подається особою офіцерського складу за командою; автобіографія; копії документів про освіту та кваліфікацію; копії документів про науковий ступінь і вчене звання; службова характеристика; службова картка; медична книжка; довідка про проходження військової служби; список наукових праць (винаходів) за наявності.

Конкурс відбудеться 16 серпня 2016 року.

Термін подання документів до конкурсної комісії — до 25 серпня 2016 року.

Документи подаються на адресу: 01011, м. Київ-11, вул. Московська, 45/1, Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації.

Телефон для довідок: (044) 256-23-38.

***

КЕВ м. Чернівці оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Назва об'єкта оцінювання:

— нежитлові приміщення будівлі №1 (літ. В), військового містечка №195, загальною площею 340,60 кв. м;

— нежитлові приміщення №4–1, 4–2 в будівлі №47 (літ. Г), військового містечка № 195, загальною площею 219,30 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта: м. Чернівці, вул. Авіаційна, 10.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Чернівці (далі — КЕВ м.Чернівці).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 31.07.2016.

Конкурсний відбір суб'єктів оцінної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 №156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 за №699/27144.

У конкурсі беруть участь суб'єкти оцінної діяльності, які:

— отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, виданий відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», яким передбачено здійснення діяльності з оцінювання майна за напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями в межах цих напрямів, що відповідають об'єкту оцінювання;

— мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямками оцінювання майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, видане відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»;

— мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, видане відповідно до Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 10.06.2013 №796 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.06.2013 за №937/23469;

— до встановленого в інформаційному повідомленні про оголошення конкурсу терміну надали документи, передбачені пунктом 4 розділу II Положення.

Учасникам конкурсу потрібно подати до КЕВ м.Чернівці конкурсну документацію, яка складається з конкурсної пропозиції та підтвердних документів. До підтвердних документів належать:

заява про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 Положення);

— копія установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб);

— копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача;

— копія сертифіката суб'єкта оцінної діяльності;

— копія свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оцінної діяльності;

— конкурсна пропозиція;

— інформація про претендента (документ, який містить відомості про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів, які працюють у його штатному складі та додатково залучаються ним, з незалежного оцінювання майна, зокрема подібного майна).

Конкурсна пропозиція претендента подається в окремо запечатаному конверті та має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних із виконанням робіт, а також терміну виконання робіт у календарних днях, який не перевищує 5 календарних днів.

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Чернівці на адресу вул. Українська, 43, каб.№6 не пізніше ніж 4 серпня 2016 року.

Конкурсна документація подається в запечатаному конверті з описом підтвердних документів, що містяться в ньому. На конверті необхідно зробити позначку «На конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності», а також зазначити назву об'єкта, на який подано заяву про участь у конкурсі, та назву суб'єкта господарювання, який подає заяву.

Конкурс відбудеться 10 серпня 2016 року о 10:00 в Квартирно-експлуатаційному відділі м. Чернівці за адресою: м. Чернівці, вул. Українська, 43 (каб. №5).

Телефон для довідок: (0372) 52-67-23.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлове приміщення в будівлі інв. №48 військового містечка № 50, площею 17,60 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: Київська обл., м. Біла Церква, вул. Гайок, 2А.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква (далі КЕВ м. Біла Церква).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати, з метою продовження договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 31.07.2016 р.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/271443.

Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних із виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Квартирно-експлуатаційного відділу м. Біла Церква не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11:00 через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації, за адресою: Київська обл, м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18.

Документи слід надсилати поштою на адресу: 09107, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1; надавати особисто за адресою: 09107, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова,1, каб. 18.

Телефони для довідок: (068) 739-99-94, (04563) 5-30-00.

***

Оголошується конкурс на заміщення посад наукових співробітників Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України.

Посади осіб офіцерського складу:

начальник науково-дослідної лабораторії проблем дослідження правового врегулювання проблем формування та реалізації програм, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1440–1540 грн;

начальник науково-дослідної лабораторії розвитку засобів радіоелектронної боротьби, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1440–1540 грн;

провідний науковий співробітник відділу науково-методичного забезпечення розроблення і реалізації програм розвитку озброєння та військової техніки та державного оборонного замовлення, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку озброєння та військової техніки загального призначення, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку озброєння та військової техніки сил спеціальних операцій, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн;

провідний науковий співробітник відділу розвитку засобів захисту та живучості озброєння та військової техніки, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку радіотехнічних засобів, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу формування пріоритетних напрямків воєнно-технічної політики, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії досліджень проблем розвитку технічних засобів охорони та контролю стану вибухопожежобезпеки військових об'єктів, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку ракетного та артилерійського озброєння і військової техніки, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку морських озброєнь, ШПК — «капітан 2 рангу», посадовий оклад — 1380–1460 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії проблем дослідження правового врегулювання проблем формування та реалізації програм, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку озброєння та військової техніки бронетанкових, механізованих та аеромобільних військ, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку авіаційної техніки та озброєння, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку техніки та засобів тилу, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

молодший науковий співробітник відділу обгрунтування основних напрямів розвитку системи озброєння збройних сил, ШПК — «капітан», посадовий оклад — 1050–1100 грн;

молодший науковий співробітник відділу розвитку ракетного та артилерійського озброєння і військової техніки, ШПК — «капітан», посадовий оклад — 1050–1100 грн;

молодший науковий співробітник відділу розвитку авіаційної техніки та озброєння, ШПК — «капітан», посадовий оклад — 1050–1100 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії моделювання процесів функціонування зразків (комплексів, систем) озброєння та військової техніки Повітряних Сил, ШПК — «капітан», посадовий оклад — 1050–1100 грн;

молодший науковий співробітник відділу розвитку топогеодезичного та навігаційного озброєння та військової техніки, ШПК — «капітан», посадовий оклад — 1050–1100 грн;

молодший науковий співробітник відділу розвитку засобів зв'язку та технічного захисту інформації, ШПК — «капітан», посадовий оклад — 1050–1100 грн;

молодший науковий співробітник відділу розвитку засобів інженерного озброєння та радіаційного, хімічного і біологічного захисту, ШПК — «капітан», посадовий оклад — 1050–1100 грн;

молодший науковий співробітник відділу розвитку техніки та засобів тилу, ШПК — «капітан», посадовий оклад — 1050–1100 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії розвитку засобів радіоелектронної боротьби, ШПК — «капітан», посадовий оклад — 1050–1100 грн;

молодший науковий співробітник відділу розвитку військово-морської техніки, ШПК — «капітан-лейтенант», посадовий оклад — 1050–1100 грн;

молодший науковий співробітник відділу розвитку радіотехнічного та спеціального обладнання Військово-Морських Сил, ШПК — «капітан-лейтенант», посадовий оклад — 1050–1100 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: вища технічна освіта, досвід організації науково-дослідної роботи не менш як п'ять років, наявність наукових праць або авторських свідоцтв.

Для обіймання посад провідного наукового співробітника, старшого наукового співробітника — науковий ступінь доктора або кандидата наук.

Для участі у конкурсі слід надіслати такі документи (матеріали): рапорт за підпорядкованістю, автобіографія, копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання, службова характеристика, службова картка, медична книжка, витяг із Резерву на 2016 рік, довідка про проходження військової служби, список наукових праць (винаходів).

Посади працівників Збройних Сил України:

головний науковий співробітник науково-дослідного управління воєнно-технічної політики, посадовий оклад — 3555–4313 грн;

головний науковий співробітник науково-дослідного управління розвитку озброєння та військової техніки Сухопутних військ, посадовий оклад — 3555–4313 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем розвитку оборонних технологій, посадовий оклад — 3057–4053 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії моделювання процесів функціонування зразків (комплексів, систем) озброєння та військової техніки Сухопутних військ, посадовий оклад — 3057–4053 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку техніки та засобів тилу, посадовий оклад — 3057–4053 грн;

старший науковий співробітник науково-організаційного відділу, посадовий оклад — 2868–3804 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку засобів захисту та живучості озброєння та військової техніки, посадовий оклад — 2868–3804 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку озброєння та військової техніки на нетрадиційних принципах дії, посадовий оклад — 2512–3555 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу патентно-ліцензійної, винахідницької та раціоналізаторської діяльності у Збройних Силах України, посадовий оклад — 2512–3555 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку озброєння та військової техніки на нетрадиційних принципах дії, посадовий оклад — 2026–2872 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: вища технічна освіта, досвід організації науково-дослідної роботи не менш як п'ять років, наявність наукових праць або авторських свідоцтв, науковий ступінь доктора або кандидата наук.

Для обіймання посад головного наукового співробітника, провідного наукового співробітника, старшого наукового співробітника — науковий ступінь доктора або кандидата наук. Для обіймання посади старшого наукового співробітника за наявністю наукового ступеня — без вимог щодо стажу роботи.

Для участі у конкурсі надсилаються такі документи (матеріали): заява, автобіографія, копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання, копія військового квитка, листок з обліку кадрів, список наукових праць (винаходів).

Дата проведення конкурсу — 22 серпня 2016 року.

Термін подання документів — до 2 вересня 2016 року.

Документи слід надсилати на адресу: 03049, м. Київ, Повітрофлотський проспект, 28, Голові конкурсної комісії Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України.

Телефони для довідок: 271-08-55, 271-09-66, 520-12-84.

***

КЕВ м. Житомир оголошує підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, що відбувся 07.07.2016 р.

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого Наказом Міністра оборони України від 06.04.2015 р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 р. за № 699/27144, конкурсною комісією прийнято рішення:

ПП «Експерт-Сервіс-Консалт» — переможець конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, який буде залучений до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати **при укладанні договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Житомир, а саме:**

1. Нежитлові приміщення в будівлі інв. № 391 площею 35,0 м2, за адресою: Житомирська обл., Житомирський р-н, смт Озерне, вул. Авіаційна, 59, військове містечко № 84.

2. Нежитлові приміщення лабораторії інв. № 7 площею 1474,0 м2, за адресою: Житомирська обл., Овруцький р-н, с. Шоломки, військове містечко № 10.

***

Вважати недійсним посвідчення учасника бойових дій: серія — УБД № 130277, дата видачі — 07.06.2016 р.

«У МЕНЕ СЛЬОЗИ ПОКОТИЛИСЯ, КОЛИ Я ПОБАЧИЛА, ЩО НАСТЯ З УСІХ КНИЖОК ВЗЯЛА ЛИШЕ «КОБЗАРЯ»

Вінниччина гостинно зустріла сім'ю переселенців із Луганщини

Олена Стебліна — дочка відставного офіцера. Змалечку разом із меншою сестрою відчула всі «принади» служби у віддалених гарнізонах Забайкалля та російського нечорнозем'я. Коли батько закінчив службу, сім'я повернулася на рідну Луганщину. Далі все було як у всіх: школа, перше кохання, навчання на гірничому факультеті (а де ж іще в шахтарському краї?), робота на шахті, сім'я, народження двох донечок...

— Коли з'явилась на світ меншенька Танюша, зрозуміла, що ненормований робочий день на шахті не для мене, — розповідає Олена. — Довелося розпочинати власний бізнес. Спочатку дитячими речами торгувала, згодом подруги зацікавили продукцією для рукоділля. Найпопулярнішими товарами перед 1 вересня та останнім дзвінком у нашому Свердловську були дитячі вишиванки і віночки. Я просто не встигала їх замовляти у виробників.

Чоловік Володимир працював на свердловській шахті. Спочатку — гірничим майстром, згодом — головним інженером. Молода сім'я самотужки ставала на ноги — спершу машину придбали, а потім і просторий приватний будиночок. Усе було б добре, аби не втрутився «русский мир» з усіма його наслідками.

— Що більше на вулицях міста з'являлось «еленерівських» прапорів, то сильнішим ставало бажання його залишити, — продовжує розповідь моя знайома. — Зростала тривога за майбутнє донечок. Змінилася шкільна програма і, зрозуміло, не в кращий бік. Про український клас, відкриття якого ми добивалися з великими труднощами, годі було й думати.

Ставало небезпечно спілкуватись українською. В соціальних мережах почалися погрози навіть від однокласників: «Якби знали, що ти «така», вбили б ще в школі...»

— Якось чоловіка зупинили на «блокпосту» і почали чіплятися, — згадує Олена. — Причому серед цих людей був колишній робітник шахти, якого Володимир колись звільнив за крадіжку. Вони погрожували йому, що спалять машину. Тож остаточно стало зрозуміло: треба шукати інше місце для проживання.

До виїзду готувалися в режимі таємності. Своє рішення оголосили лише батькам, родичам і надійним друзям. Що могли, продали, багато речей залишили рідним та знайомим. Дорога лежала на Вінниччину.

«ПОЧИНАЄМО ЖИТИ З «НУЛЯ», АЛЕ В БЕЗПЕЦІ І МОЖЕМО ВІЛЬНО СПІЛКУВАТИСЯ РІДНОЮ МОВОЮ»

— Із вибором все дуже банально, — пояснює моя співрозмовниця. — Вирішили їхати туди, де нас можуть прийняти. Господарі в Хмільнику знали, що ми з Луганщини, з двома дітьми і кішкою... Вони виявилися напрочуд гостинними і щирими людьми. Ми лише через поріг переступили, а на нас уже чекав накритий стіл. Сусіди принесли овочі, інші продукти. Коли стали розпаковувати речі, у мене сльози з очей покотилися: з усіх книжок Настя, старша донька, взяла лише шевченківського «Кобзаря»...

Олена з Володимиром намагалися якнайшвидше влаштувати своє життя та побут. Чоловік почав займатися підвозом питної води, а дружина подалася знову в приватну торгівлю. Жінка звернулася до Міжнародної організації з міграції, яка здійснює допомогу вимушеним переселенцям. Під керівництвом кваліфікованих тренерів Олена розробила

Олена Стебліна зі своїми доньками Танею та Настею

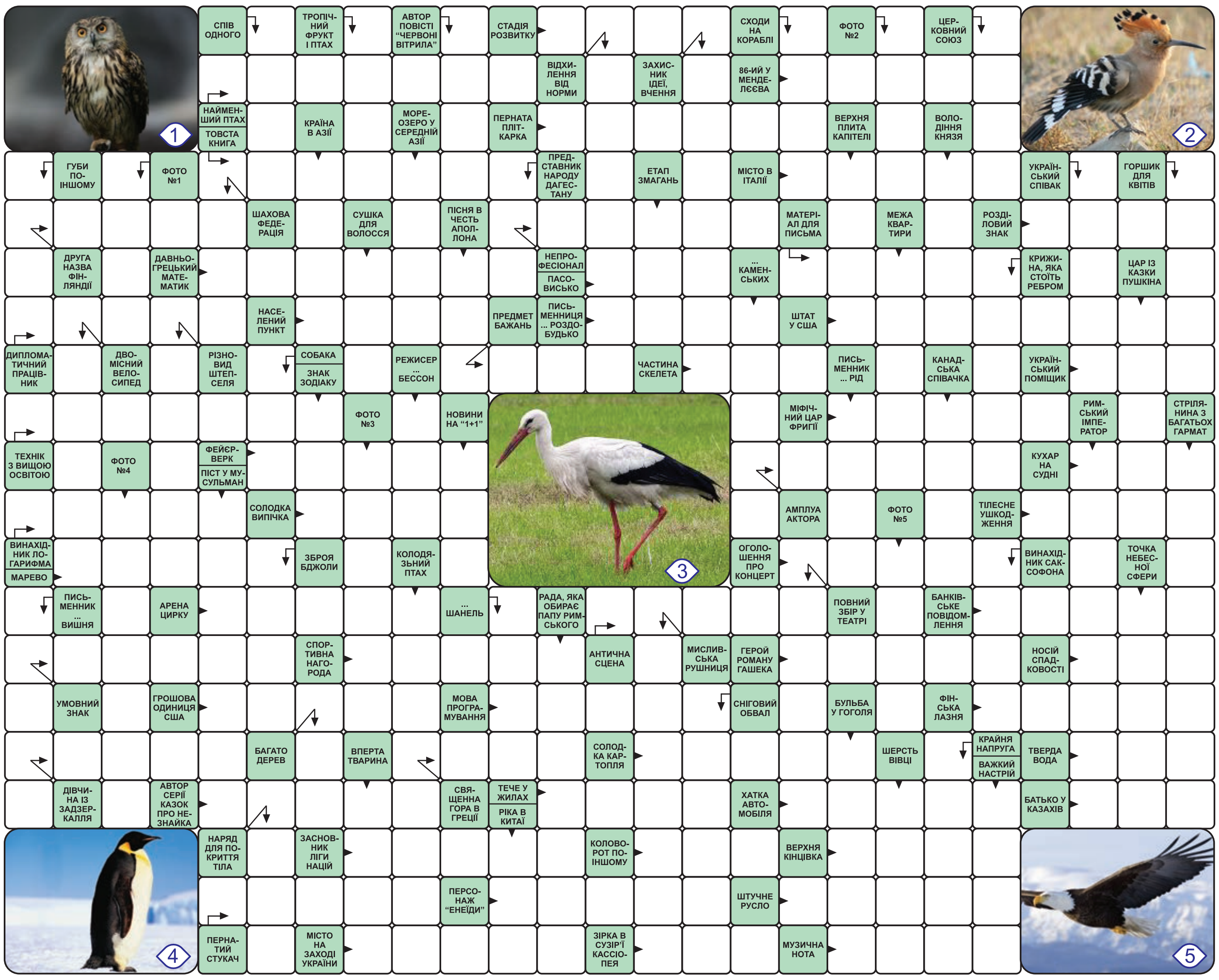
бізнес-план для отримання грантів на придбання торговельного обладнання. Вона перемогла і розпочала свій бізнес — торгівлю матеріалами для рукоділля — тепер уже на новому місці.

— На жаль, ми не скоро зможемо побачити батьків, які залишилися на Луганщині, — з сумом каже Олена. — Донечки сумують за дідусем і бабусею. Але я навіть не уявляю, чи зможуть вони колись поїхати на малу батьківщину, адже вони спілкуються лише українською...

Сім'я з Луганщини придбала у кредит земельну ділянку. Всі разом вони посадили на ній картоплю, городину, фруктові дерева.

— Одним словом, починаємо жити з «нуля», — говорить Олена. — Але це нас не лякає. Адже ми почуваємося в безпеці, можемо вільно спілкуватися рідною мовою та виховувати дітей патріотами своєї землі. А це для нас головне.

Олександр ТЕРЕВЕРКО

Сканворд підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

ВИСЛОВИ ВИДАТНИХ ЛЮДЕЙ

• *Не дивіться на Україну, як на землю своїх батьків. Дивіться на неї, як на землю своїх дітей. І тоді прийдуть зміни…*

С. Вакарчук

• *Самостійну державу може здобути собі український народ тільки власною боротьбою і трудом.*

С. Бандера

• *Свою Україну любіть. Любіть її… Во врем'я люте. В останню тяжкую минуту За неї Господа моліть.*

Т. Шевченко

• *Україна починається з тебе.*

В. Чорновіл

СМІЄМОСЬ, ОТЖЕ, НЕ ЗДАЄМОСЬ!

Для того, щоб зберегти мир і спокій в родині, потрібно терпіння, любов, турбота і хоча б... два робочих комп'ютери.

***

— Куме, а тобі потрібний сьогодні дриль?

— Ще й як, цілий день буду свердлити!

— Як добре, позич мені до вечора вудку!

***

Реалії сучасного життя:

Що таке вулиця? Це шлях від робочого комп'ютера до домашнього.

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 32857 Замовлення 48489

Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК

Чергові по номеру — Володимир КОРНІЯКА, Сергій ВОРОНКОВ

Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами
тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114